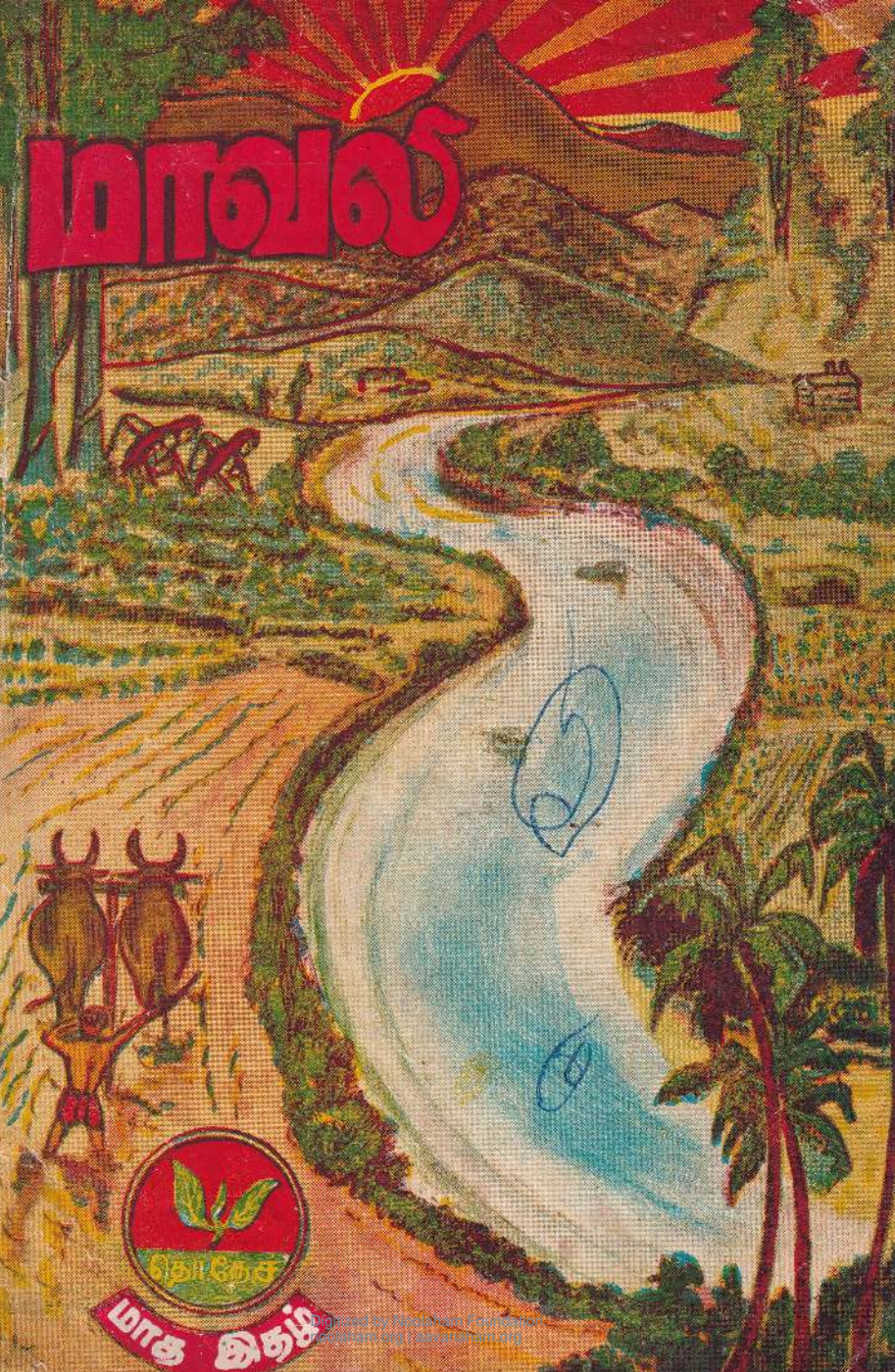

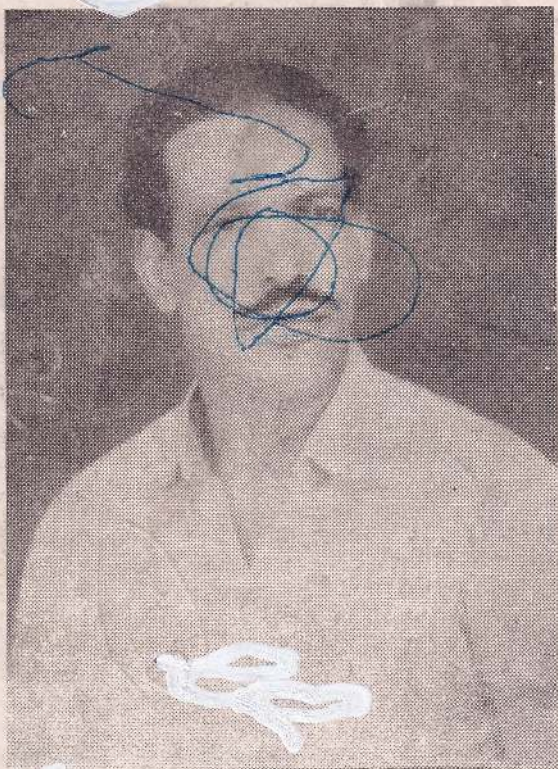
மாணவன்

மாநக இதழ்

Digitized by Srujanika Patra
Copyright © (2020) All rights reserved.

தொழிலாளர் தேசிய சங்கத்தின் சிற்பி, தியாகச் செம்மல்
அமர் திரு. வி. கே. வெள்ளையன் அவர்களின் நினைவாஞ்சலி
யுடன் 'மாவலி' முதல் வெளியிட்டனைச் சமர்ப்பணஞ்
செய்கிறோம்.

— தொழிலாளர் தேசிய சங்கத்தார்

பயிர்.

ஜூலை 1973.

கதிர்.

மாவலி

“ தமிழுக்குக் கதிர் நான் தமிழர்—விரத்
தமிழனுக்கது அல்லால் வேறேது கதியே ”

— “சக்தி”

மாவலியின் பவனி

மனிதனின் நோக்கு எவ்வளவு உயர்வான தெனினும், பரந்ததெனினும், அது அவனது இயல்பான தற்பாதுகாப்பு உணர்வைக் கொண்டதாகும்.

எப்போது ஆதிமனிதன் கானக வாய்வுக்குப் பயந்து தன் இனத்தாருடன் பாதுகாப்பான இடந்தேடி ஓடினோ அன்றே நாகரிகம் ஆரம்பமாகியது.

அதைப் போன்ற உணர்வு காரணமாகவே ஒவ்வொரு சங்கமும், அவற்றின் வளர்ச்சிக்குத் தடையாக இருக்கும் சக்திகளிலிருந்து தனது அங்கத்தவர்களைப் பாதுகாத்துக் கொள்ளவும் மனித முயற்சியின் பலனை எய்திட வீறுநடை போடவும், ஆபத்துக்களை அறிவுறுத்தவும் தங்களுக்கென ஒரு வெளியீட்டைக் கொண்டுள்ளன.

இவ்விதக் கருத்துக்களை மீண்டும் மீண்டும் எழுதியும் பேசியும் இருப்பினும் அவற்றின் அம்சங்கள் மறைந்துவிடவில்லை என்பது தெளிவான உண்மை.

இன்று மூன்றாவது பெரிய தொழிற்சங்கமாகத் திகழும் தொ. தே. ச. அதன் அங்கத்தவருக்கு மட்டுமல்லாமல், சகல தொழிலாளர்களுக்கும் ஏற்ற, கொள்கைவிளக்கங்களுடைய ஏடாக மாவலியைத் தருகிறது.

ஏனைய ஸ்தாபனங்களைப் போலல்லாது மண்ணைப் பொன் னாக்கிப் பண்படுத்தி அழகு செய்யும் உழைப்பாளிகளான ஆட வர் பெண்டிர் அனைவரின் உரிமைகளையும் பாதுகாத்து முன்னேற் றமான வாழ்வை எய்திட தொழிற்சங்கங்கள் பேரியக்கங்களா கித் தளராத சேவைகளைச் செய்துள்ளன. இன்றும் செய்து வரு கின்றன.

எத்தனையோ உட்புற போராட்டங்களுக்கிடையில் நாம் செயல்பட்டு வருகிறோம். வேலிக்கு அப்பால் தோட்டத்துரையும் இப்பால் தொழிற்சங்கத் தலைவரும் நடத்தும் உரிமைப் போராட் டம் இது. ஜனநாயகத்தில் தலைவர் தன்னைப் பின்பற்றுபவர்களை யும், தன்னைப் பின்பற்றுபவர்களைத் தலைவரும் மடக்கவும், அடக் கவும் முற்படுகிறார்கள். இப்படியான தப்பிப்பிராய செயல்கள் ஆகிவிடக்கூட மனிதன் வனவிலங்குகளுடன் போராடியதற்கொப்ப ஆபத்தானதாகும்.

இன்றைய தொழிற்சங்கங்கள், முக்கிய பிரச்சினைகளைத்தீர்ப் பதற்குப் பதில் பல பிரச்சினைகளை உருவாக்கியுள்ளன. எனவே தொழிற்சங்க இயக்கத்திற்கு எதிரான இந்த பிரச்சினைகளில் வேற் றுரை எண்ணமே பிரிவினையை ஏற்படுத்தியுள்ளது. இவ்வகையில் 50ஆண்டுகள் கடந்துள்ளன.

மலையகத் தொழிலாளி துண்டுமுறைக்காலத்திலிருந்து தொழிற்கோடுகளுக்குப் போக நீண்ட பயணம் செய்தவன் என சிலர் வாதம் புரியலாம். தொழிற்சட்டங்கள் அவன் பெயரால் ஆக்கப்பட்டிருப்பினும் அவைகள் அவனைப் பாதுகாத்திடத் தவறிவிட்டன. இந்த இலங்கை நாட்டிலே மிக மிகக் குறைந்த கூலியைப் பெறுகிறவன் மலையகத் தொழிலாளியே, அத னாற்றான் ஏனைய மக்களைப் போல அலங்காரத்துடன் அவனால் இருத்திட முடியவில்லை. கொடிய சட்டங்கள் ஏனைய மக்களிடமி ருந்து அவனைப் புறக்கணித்துள்ளன. இன்றுங்கூட ஏழைமலையகத் தொழிலாளியின் அபயக்குரல், படைவலிமையுடன் பதவிப்பீட மேறியிருப்போரின் செவிகட்கு எட்டிடவில்லை.

எனவே தொழிலாளர்களைப் பயிற்றுவித்திடவும் பிரச்சினைகளை விளங்கி ஆராய்ந்து அவனது பிரச்சினைகளுக்கு அவனே தீர்வு காணும் வழிவகைகளை மாவலி ஆக்கித்தர முற்படும்.

மலையகத் தொழிலாளியைப் பிரதிபலித்திடும் சீவாதாரக் கருத் துக்களை, கட்டுரைகளை, விரிவுரைகளை மாவலி தாங்கி பலனிவரும்.

மாவலி சகல எழுத்தாளருக்கும், பலன் தருவதாகவும், அவர் களுக்கு அரங்கமைத்துக் கொடுத்திடவும் தயங்காது. எழுத்துல கிலுள்ளோர் எல்லோரும் வேற்றுமொழியினர், வேற்றுமதத்தினர், வேற்று வணக்கத்தினர் எனப் பிரிந்து நிற்காமல் ஒன்றிணைந்திட மாவலி செயல்படும்.

குறிப்பு:—

(மாவலியில் வெளிவரும் மதிப்புரைகள் மதிப்பாளரின் கருத்தா கக் கருதப்படும். கதை, கட்டுரை, கவிதைகள் யாரையும் குறிப் பிடுவன அல்ல. வாசிகர் அபிப்பிராயங்கள் வாசிகருடையதே.)

மாதச் சம்பளம் நமது இலட்சியம்?

பி.பெருமாள்

(நிதிக் காரியதரிசி)

இலங்கைத் தீவின் இயற்கை எழிலுக்கு அழிவேற்படவாறு ஒரு எதிர்காலத்தை உருவாக்கியவர்கள் மலையகத் தொழிலாளர்கள். அவர்களின் செம்புக் கரங்களிலே புதுமை பெற்றது இலங்கை. சீரும், சிறப்பும், செல்வமும் தழைத்தது. இத்தகைய புதுமைப் புரட்சி செய்த மலையக மக்களுக்கு இதுநாள் வரையில் வேலைக்கேற்ற ஊதியம் என்பது வெறுங்களவாகவே கழிந்தது. வாழ்க்கைச் செலவு ஏறிக் கொண்டிருக்கும் இக்காலத்தின்படி அவர்களுக்கும் மாதச் சம்பளம் எவ்வளவு அவசியமென்பதை இக்கட்டுரை விளக்குகிறது. தொழிலாளர் தேசியசங்க நிதிக்காரியதரிசி திரு. பி. பெருமாள் அவர்கள் மாதச்சம்பளப் பிரச்சினையை சான்றுகளுடன் உருவகப்படுத்தியுள்ளார்.

இன்றைய மலையகத் தொழிலாளரைப் பெரிதும் கவர்ந்துள்ள பிரச்சினை மாதச்சம்பளமே. மாதச்சம்பள அடிப்படையில் நடக்கும் எந்தப் போராட்டத்திலும் பாகுபாடின்றி கலந்து கொள்ளவும் அவர்கள் தயாராக விருக்கின்றனர். மாதச் சம்பளக் கோரிக்கையின் முக்கியத்துவமும் அக்கோரிக்கையை அடைய வேண்டுமென்ற எண்ணமும், அபிலாசையும், அவர்கள் உள்ளத்தில் வேருன்றக் காரணங்களாயாவை என்பதனை ஆராய்வோம்.

சம்பளமுறை அறிமுகப்படுத்தப்படாத அந்தக்காலத்தில், செய்யும் தொழில் மூலம் சிடைக்கும் பலனில் ஒரு பகுதியைக் கொடுத்தார்கள். சான்றாக நெல் வயலில் வேலைசெய்த ஒருவன் தனது உழைப்பிற்குக் கூலியாக அறுவடை முடிந்த பின் விளைவில் ஒரு பகுதி நெல்லைப் பெற்றான். காலகதியில் இன்றைய சம்பளமுறை நடைமுறையில் வந்தது. சம்பளமுறையில் ஒருவன் தான் செய்யும் தொழிலுக்குக் கூலியாக ஒரு குறிப்பிட்ட தொகையைப் பெற்றான். இதுவே சம்பளம் எனப்பட்டது.

அமரர் வி. கே வெள்ளையன் அவர்கள் 2.12.71ல் வெளியிட்ட ஒரு அறிக்கையில் பின்வரும் நான்கு வகையாகச் சம்பளத்தைப் பிரித்துள்ளார்:-

(அ) குறைந்த பட்ச சம்பளம்- இது வறுமையில் விழாமல் இருப்பதற்கு.

(ஆ) நியாயமான சம்பளம்- இது சாதாரண எளிய வாழ்க்கை நடத்துவதற்கு.

(இ) வாழ்க்கைச் சம்பளம்- இது சுகவாழ்க்கை நடத்துவதற்கு

(ஈ) உயர்ந்த சம்பளம்- இது இன்பவாழ்க்கை நடத்துவதற்கு.

ஆகவே, சம்பளமென்பது குடும்பத்தின் வாழ்க்கைத்தரத்தையும், செலவையும் தொழிலையும் தரமிட்டு கொடுக்கப்படும் மொத்தப்பணம். இன்று தோட்டத்தொழிலாளர் கட்டு வழங்கப்படுவது, வேலைக்கூலியே தவிர சம்பளமல்ல. அவர்கள் வேலைசெய்யும் நாட்களுக்கு மட்டுமே கூலி கிடைக்கும். இவர்களுக்கு அதாவது கூலிக்காரர்களுக்கு விடுமுறை நாட்களோ, ஓய்வு நாட்களோ இல்லை. சம்பளம் பெறுபவர்களுக்கு மட்டுமே ஓய்வு நாட்களும், விடுமுறை நாட்களும் உண்டு. இதனால், கூலி பெறும் தோட்டத் தொழிலாளர்களுக்கு ஒரு சில குறிப்பிட்ட ஓய்வு நாட்களும் விடுமுறை நாட்களும்மே சம்பளத்தோடு வழங்கப்படுகின்றன.

1956 ல் புதுப்பிக்கப்பட்ட தோட்டத் தொழிலாளர்

(இந்தியர்) சட்டப்படி, நாளடிப்படையில் சம்பளம் வழங்கப்படும் போது வேலை செய்த நாட்களுக்கும், வேலைசெய்யத்தயாராக இருந்தும் வேலை வழங்கப்படாத நாட்களுக்கும் சேர்த்து (மாதச்) சம்பளம் வழங்கப்பட வேண்டும். இச்சட்டப்படி முதலாளி, தான் வேலை வழங்கும் நிலையில் இருந்தாலும், இல்லாவிட்டாலும், கிழமைக்கு ஆறு நாட்களுக்கு மேற்படாத வேலை அல்லது ஆறு நாள் சம்பளம் தொழிலாளர்க்கு வழங்க வேண்டும்.

இன்று பெரும்பாலான தோட்டங்களில் ஆறு நாள் வேலை வழங்கப்படுவது அரிது. ஆயினும் தொழிலாளர்கள் வேலை செய்யத் தயாராகவிருந்தும் வேலை வழங்கப்படாத நாட்களுக்கு முதலாளிகள் சம்பளம் வழங்குவதில்லை. இதன்படி தோட்ட முதலாளிகள் (இந்தியர்) சட்டம் 6S (2) பிரிவிற்கு மாறாக நடந்து கொள்கிறார்கள். தோட்டத்தொழிலாளர்கள் சம்பள நிர்ணயச்சபை, குறைந்தபட்ச சம்பளம் (இந்தியத் தொழிலாளர்) சட்டம் ஆகியவற்றிற்கமைய சம்பளம் பெற அருகதையானவர்கள். ஆகவே, குறைவான நாட்கள் வேலை வழங்கி சம்பளத்தைக் குறைக்கும் தோட்ட நிர்வாகங்கள் மேற்குறிப்பிட்ட மூன்று சட்டங்களுக்கும் மாறாக நடந்தும் தண்டனையின்றி தப்புகின்றனர்.

இலங்கையில் ஆகக் குறைந்த சம்பளம் வாங்குபவர்கள் தோட்டத் தொழிலாளர்களே.

வேலை நாட்களைக் குறைப்பதால் இந்த குறைந்த பட்ச சம்பளமும் அவர்களுக்குக் கிடைப்பதில்லை. குறைந்த பட்ச சம்பளம் வழங்கும் அடிப்படை, கொள்கை முறை, யாவும் காற்றில் பறக்க விடப்படுகின்றன; சட்டங்கள் மீறப்படுகின்றன; தோட்ட நிர்வாகங்கள் தோட்டத்தின் உற்பத்திச் செலவைக் குறைக்க வேண்டி தொழிலாளர்களின் சம்பளத்தைக் குறைக்கிறார்கள். ஆகக்கூடுதலான உற்பத்தி, நீண்ட நேர வேலை, கூடுதலான வேலை ஆகியவற்றிற்குத் தொழிலாளர் உட்படுத்தப்பட்டிருக்கிறார்கள். முதலாளிக்கும், தொழிலுக்கும், நாட்டிற்கும் உண்மையான விசுவாசத்தோடு உழைக்கும் தோட்டத்தொழிலாளிக்கு சட்டப்படி கொடுக்கவேண்டிய குறைந்த பட்ச சம்பளமும் கொடுக்கப்படுவதில்லை குறைந்த பட்ச சம்பளமும், நிரந்தர வேலையும் சட்டப்படி உறுதிப்படுத்தியிருந்தும் நடைமுறையில் இல்லாது போய்விட்டன.

தோட்ட முதலாளிமார் இன்று நகைப்புக்கிடமான விவசாயக் கொள்கையினைச் செயல்படுத்தி வருகிறார்கள். இதன்படி அவர்கள் தோட்டங்களில் கொழுந்தெடுப்பு தவிர்ந்த இதர சில்லறை வேலைகளான புல்வெட்டுதல், காண்வெட்டுதல், மண்சரி வேற்படாது கட்டிடம் கட்டுதல், உரம்போடுதல், கவ்வாத்து வெட்டுதல், போன்ற இன்னொன்றின் முக்கிய வேலைகளைப்

பெரும்பாலும் குறைத்து விட்டனர். சில தோட்டங்களில் காண்வெட்டுதல், கட்டிடம் கட்டுதல், உரம் போடுதல் போன்ற வேலைகள் முற்றாகக் கைவிடப்பட்டுள்ளன. புல் வெட்டுவதற்குப் பதிலாக புற்களை வாடச்செய்யும் இறமெக் ஸோன் போன்ற மருந்துகளை அடித்து விடுகிறார்கள். இது மிகவும் குறைந்த செலவில் முடியக் கூடியதானாலும் இம் மருந்துகளால் தேயிலைச் செடியும் பாதிக்கப்படுவதுண்டு.

மேற்படி சில்லறை வேலைகள் எல்லாம் வெகுவாகக் குறைக்கப்பட்டிருப்பதனால் அத்தகைய தொழில்களில் ஈடுபடுத்தப்படும் ஆண் தொழிலாளர்கள் பெரும்பாலும் தமது வேலை வாய்ப்பை இழந்து விடுகின்றனர். இன்று அவர்களுக்குக் கிழமைக்கு மூன்று நாள் வேலை கிடைப்பதும் அரிதாக இருக்கிறது. அதே வேளையில் பெண் தொழிலாளர்கள் எடுக்கும் தேயிலைக் கொழுந்தால் நிறைந்த இலாபத்தை முதலாளிமார் அடைந்து விடுகின்றனர். பொதுவாக இன்றைய தோட்ட முதலாளிமார்களின் நோக்கமெல்லாம் இயன்றமட்டும் இயற்கையாகத் தனிர்க்கின்ற தேயிலைக் கொழுந்தைக் கொய்து குறைந்த உற்பத்திச் செலவில் வேண்டிய மட்டும் தமது செல்வத்தைப் பெருக்கிக் கொள்வது மட்டுமே. தேயிலைத் தொழிலின் எதிர்காலம் பற்றியோ, அதனைக் கொண்டு வயிறு பிழைக்கும் முழுநாட்டினதும், தொழிலாளியினதும்

நலனைப்பற்றியோ அவர்கள் அக்கறை கொள்வதில்லை.

முதலாளிமார்களின் இத்தகைய நடவடிக்கைகளால் முறையாகப் பேணப்படாத தேயிலைச் செடிகள் நலிந்து விடுகின்றன. காண்களும், கல்கட்டிடங்களும் இல்லாததால் தேயிலை மலைகளில் மண்ணரிப்பும், மண்சரிவும் மேற்பட்டு நிலமும் தேயிலையும் பாழாகி வருகின்றன. நாட்டின் மூலவளம் இதனால் நாசமாகிக் கொண்டுவருகிறது. இதனால் வளர்ந்து வரும் நமது நாட்டில் வளர்ந்து விட்ட தோட்டத்தொழில் மேலும் வளர்வதற்குப் பதிலாக நலிவுற்றுவரும் எதிர்மறையான சூழ்நிலை நிலவுகிறது.

முதலாளிமார் தமது நடவடிக்கைக்கு அதாவது தோட்டத்தொழிலாளர்களுக்குப் போதிய நாட்கள் வேலை வழங்கப்படாமைக்கு கூறும் காரணம் தோட்டங்களில் தேவைக்கடிகமான தொழிலாளர்கள் இருப்பதால் போதியளவு வேலை வழங்கமுடிவதில்லை என்பதாகும். தோட்டங்களில் தொழிலாளர்கள் ஆண்டுதோறும் பெருகிக்கொண்டு வருவது இயல்பானதே. அவர்களின் பெருக்கத்திற்கேற்ப நியாயமான அளவு தோட்டங்களை விருத்தி செய்வதும் இன்னும் பல வழிகளை ஆராய்வதும் தோட்டமுதலாளிகளினதும், அரசாங்கத்தினதும் கடமை. அதைமறந்து விட்டுத் தொழிலாளர்கள் அதிகமாக இருக்கிறார்கள் என்பதற்காக வேலை

நாட்களைக் குறைப்பது நியாயமற்ற செயல்.

இத்தகைய இழிநிலைகள் அகற்றப்பட்டு முறையே தோட்டத் தொழிலாளரினதும், தோட்டங்களினதும், நாட்டினதும் நலன் காப்பாற்றப்பட வேண்டுமானால் முதலில் தோட்டத்தொழிலாளர்க்கு மாதச்சம்பளம் வழங்கப்பட வேண்டும். ஏற்கனவே சாறு பிரியப்பட்டு வெறுஞ் சக்கையாக இருக்கும் தோட்டத் தொழிலாளியிடம் மேற்கொண்டும் வேலை வாங்கப்பட வேண்டுமானால் அவனுக்கு முதலில் சக்தியூட்ட வேண்டும். இன்றைய வாழ்க்கைச் செலவோடு ஒப்பிடுகையில் நியாயமான மாதச்சம்பளம் ஒன்றால் மட்டுமே அவன் சக்தி பெற முடியும்.

சம்பளம் உயர்ந்தால் செலவு உயரும். செலவு உயரும்போது தோட்டத்தின் தரமும் உயரும். அதனால் உற்பத்தி உயரும். பிறகு அந்நிய செலாவணி கூடுதலாகக் கிடைக்கும். இவற்றின் நிமித்தம் இறுதியில் உற்பத்திச் செலவு குறையும். இதற்கு மறுமுதலீடு அவசியம். நாட்சம்பளம் மாதச்சம்பளமாக மாற்றமடையும் போது மறுமுதலீடு அவசியம். நாட்டின் நலமும், தோட்டத் தொழில்களில் அக்கறையும் கொண்டவர்கள் தோட்டத் தொழிலாளர்களுக்கு மாதச் சம்பளம் வழங்குவதன் மூலமே நாட்டிற்கும் தோட்டத் தொழில்கட்கும் நன்மை உண்டுபண்

ணமுடியும் என்ற உண்மையை உணர்ந்து செயல்பட வேண்டிய நிலை ஏற்பட்டுள்ளது.

நமது தொழிலாளர் தேசிய சங்கத்தைப் பொறுத்தளவில் தோட்டத் தொழிலாளிக்கு மாதச் சம்பளம் கொடுக்க வேண்டியதன் அவசியத்தை ஏற்கெனவே உணர்ந்திருந்தது. அமரர் வி. கே. வெள்ளையன் அவர்கள் 1969ம் ஆண்டின் இறுதிப் பகுதியில் “மலையகத்தின் பிரச்சினைகள்” என்றொழுதி வந்த கட்டுரைத் தொடரில் மாதச் சம்பளத்தைப்பற்றிக் கோடிட்டுக்காட்டினார். அதனைத்தொடர்ந்து 1970ம் ஆண்டு அக்டோபரில் அட்டனில் நடைபெற்ற நமது சங்கத்தின் ஐந்தாவது ஆண்டுமகாநாட்டில் தோட்டத் தொழிலாளிக்கு ஆண், பெண் என்ற பால் வேறுபாடின்றி மாதச் சம்பளம் கொடுக்கப்பட வேண்டுமென்று தீர்மானம் நிறைவேற்றி முதற்குரலெழுப்பியது. அதன் பிறகு இதர தொழிற் சங்கங்களும் மாதச் சம்பள விடயத்தில் அக்கறை கொள்ளத் தொடங்கின.

எனவே மாதச் சம்பளப் பிரச்சினை நமது சங்கத்தின் முக்கிய நோக்கங்களில் ஒன்று. அதற்காக சிதறுண்டு கிடந்த பல்வேறு தோட்டத் தொழிற்

சங்கங்களை பல்வேறு இன்னல்கட்கிடையே தோட்டத் தொழிற் சங்கங்களின் கூட்டுக்கமிட்டி என்ற ஓரணிக்குள் கொண்டு வந்தது. அதன் செயலாளராக நமது சங்கத்தின் அமைப்பாளர் திரு. வி. வி. வேலுப்பிள்ளையவர்கள் துரித பணியாற்றி வருகிறார்.

நடு நிலைமைச் சார்புடைய மேற்படி நமது தோட்டத் தொழிற் சங்கக் கூட்டுக்கமிட்டி தன்னோடு மாதச்சம்பள விடயத்தில் ஏறக்குறைய தன்னோடு ஒத்த போக்குடைய அரசாங்க சார்புத் தொழிற் சங்கங்களோடு சேர்ந்து தோட்டத் தொழிலாளிக்கு மாதச்சம்பளமாக ரூபா 142/90 வழங்கப்பட வேண்டுமென்று தனது கோரிக்கையை முன்வைத்துள்ளது. அதற்குப்பின் தொழிலமைச்சர், தொழில் ஆணையாளர் ஆகியோருடன் பலதடவை பேச்சுவார்த்தை நடத்தி மாதச்சம்பளப் போராட்டத்தை வெற்றியின் வாயிலில் கொண்டுவந்து வைத்துள்ளது.

தொழிலாளர்களின் மாதச் சம்பளக் கோரிக்கை விரைவில் நிறைவேற நம் கடமையை நாம் செய்யத் தயாராக இருப்போம்.

துணிவு

துணிவு மட்டுமே வாழ்க்கையை பாதுகாத்திடவல்லது.

— வவுனார் கியூஸ்

ஆபத்துக்குட்படாதவன் துணிவைப் பற்றிக் கூற முடியாதவன்

— ரூச்சிப்போகோல்ட்

இலங்கை இந்திய உறவில்

சந்தேகம் ஏனோ இலங்கைக்கு!

“கௌசல்யா”

சந்தேகம் ஒரு பைத்தியப் பிரசக. இலங்கை அரசை அது ஆட்டுகிறது. முந்திய இலங்கை அரசுகளையும் அது ஆட்டுவித்தது என்பது அப்பழுக்கற்ற உண்மை.

இலங்கை இந்திய நட்புறவுக்குக் குந்தகம் விளைவிக்கும் பேச்சுக்களையும், செயல்களையும் இந்தச் சந்தேகப் பிரசக விட்டுவைப்பதில்லை. தமிழ்நாள் - வார - மாத - இதழ்கள் மீது கூட இந்தச் சந்தேகப் பேயின் நீழல் வீழ்ந்து வருகிறது. தமிழ் மக்களின் இன்றைய வாழ்க்கை நிலைமோசமாக்கப்பட்டுவருவதற்கும் இந்தச் சந்தேகம் காரணமாக இருக்குமோ என சந்தேகிக்கிறார் “கௌசல்யா”. அவர் கூறும் கருத்தில் நாம் சந்தேகப்பட வேண்டியதேயில்லை.

நமது அண்டை நாடான பாரதமும் இலங்கையும் இரண்டிற்கும் பொதுவான கலாச்சாரம், வழிபாட்டுமுறை, அரசியல் பின்னணியால் பிணைக்கப்பட்டிருந்தும் ஆட்சித்துறையிலும் ஒரேவித சோசலிச ஜனநாயகத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டிருந்தும், வெளிநாட்டுக் கொள்கையில் ஒரே விதமாக நடுநிலை வகித்திருந்தும், கடந்த சில ஆண்டுகாலமாக ஒன்றை யொன்று விட்டு விடிகிசி சென்று கொண்டிருப்பதன் மர்மம் என்ன?

இடையே ஆழமற்ற சிறுகடலால் பிரிக்கப்பட்டுள்ள இவ்விரு நெருங்கிய நாடுகள் அண்மைக்காலத்திலே ஒன்றுக்கொன்று தூரம் கூடிவிட்ட நிலை எதனால்?

ஒன்றின்மேல் ஒன்றுக்குள்ள நம்பிக்கைக் குறைவின் காரணமாக இருபுறத்திலும் மாற்றியும், திரித்தும் பெரிதுபடுத்தப்பட்டும் வெளியாளும் பல உண்மைகளே இவ்விரு நாடுகளின் பழைய பழைய நட்புரிமையை மூழ்கடித்துவரும் காரணிகளாகும். இந்நிலை விரும்பத்தக்கதல்ல. எவ்வாறாயினும், “இலங்கைக்குப் பெரியன்னன்” என்று இந்நாட்டு சிங்கள சமூகத்துள் கற்றுத்தோர்ந்த பொறுப்புள்ள உயர்மட்டத் தோழர்கள் சிலரால் சிண்டலாகவே வர்ணிக்கப்படும் பாரதம் இந்நில்லாவிட்டாலும் எதிர்காலத்தில் இலங்கையைத் தனது ஆட்சிக்குப் பணிய வைத்திடக்கூடும் என்ற ஓர் ஐயம் இந்நாட்டுப் பெரும்பான்மைச் சிங்

கள மக்களிடையே சிறுது சிறு தாக வளர்ந்திருக்கிறது.

இவ்விடயத்தில், அவர்களுக்குப் பாரதப் பிரதமர் இந்திரா காந்தியின் நேர்மையில் எவ்வித சந்தேகமும் இல்லாவிட்டாலும் தற்போதைய தமிழ் நாட்டு அரசான தி. மு. சுவை அவர்கள் பரிபூரணமாக நம்பிடத்தயாராக இல்லை.

நாட்டு விடுதலைக்குப் பின் பாரதம் பாகிஸ்தானோடும், சீனாவோடும் போர்தொடுக்க வேண்டிய கட்டாயம் ஏற்பட்டதை இங்குள்ள இந்திய எதிர்வாதிகள் பாரத நாட்டில் வளர்ந்து வரும் வலிமையை ஏறுக்குமாறாக குத்திக்காட்டி வருகிறார்கள். அவர்களின் அந்த அச்சம் பாகிஸ்தானோடு பாரதம் அண்மையில் தொடுக்க யுத்தத்தில் பாரதம் பெருவெற்றியீட்டியதோடு பாரதமே இப்பிராந்தியத்தில் போர் சக்தி மிக்க நாடு என்ற புதிய ஓர் சூழ்நிலை உருவானதற்கு ஏற்ற படி பெரிதுபடுத்தப்பட்டதே யாகும்.

தொகையான தமிழ்மக்களை உள்ளடக்கிய வடகீழ் மாகாணங்கள் தமிழ்நாட்டிலிருந்து ஐந்து மணி நேரத்தில் நீந்திக் கடந்துவிடக் கூடிய தூரத்திலேயே இருப்பதும், ஈழத்தின் இதயமேடையான மலையகத்தில் மிக முக்கிய அங்கமான தோட்டப்புற மக்களாக பத்து லட்சம் இந்திய வம்சாவளியினர் குவிந்திருப்பதும், மேலும் இத்தமிழர்கள் எல்லாம் தமிழ் நாட்டிடம் உணர்வுபூர்வமான

பற்றுதலைக் கொண்டிருப்பதும் மேற்படி சிங்கள பெரும்பான்மையினரின் நெஞ்சைப் பெரிதும் உறுத்தும் காட்சிகளாகும்.

தமிழரின் நாட்டுப்பற்றிலே தமக்கு ஏற்படும் சந்தேக உணர்வால் விளைந்த மனப்போராட்டத்தின் பிரதிபலிப்பே சிறுபான்மை இனமான தமிழருக்கு மென்மேலும் நெருக்கடியை உண்டுபண்ணும் நோக்கோடு இந்நாட்டு சிங்கள இனத்தார் புதிய சுயாட்சி அரசியல் சட்டத்தில் சிங்கள மொழிக்கும் பொலத்த மதத்துக்கும் மிகச் சிறப்பான இடத்தை கொடுத்த நிகழ்ச்சியாகும்.

இந்தப் பேதைமையும் சிறுமைத்தனமான செயலும் இந்நாட்டின் இரு பெரும் இனங்களுக்கிடையே ஏற்கெனவே இருந்துவரும் வேறுபாடுகள் மேலும் குடுபிடிக்க வழிகோலுவதுடன் ஒன்றையொன்று போட்டிக்கிழுக்கும் வண்ணம் இரு இனங்களுக்கிடையேயும் நாளுக்குநாள் மோதல்களையும் கருத்து வேறுபாடுகளையும் அதிகரிக்கத் தூண்டுகோளாயும் இருக்கிறது.

இந்நிலையில், இலங்கை, கடந்த சில ஆண்டுகளாக பாரதத்தை குரோதமனப்பான்மையுடன் நோக்கும் நாடுகளுடனும் அமைப்புகளுடனும், சக்திகளுடனும் நெருங்கிய நட்புறவுகளை ஏற்படுத்திக் கொண்டுள்ளது. சிறிமாவோ அரசின் பீக்கிங்சார்பு நடவடிக்கையும் பங்களாதேச விவகாரத்தில் வெளிப்படையாக பாகிஸ்தா

னுக்கே தன் ஆதரவை அளித்த மையும் இலங்கையின் உண்மையான நோக்கத்தையே பிரதிபலிக்கின்றன.

இந்த இஸ்லாமாபாத்-கொழும்பு-பீக்கிங் தொடர் உறவு புது டெல்லிக்கு அச்சமூட்டுவதாகவும் அதன்பாதுகா வலுக்கே ஆபத்தானதாகவும் இருந்தது. யாஹியாகான் கூட்டத்தினர் நிராயுத பாணிகளான கிழக்குப் பாகிஸ்தானிய பொதுமக்களின் மேல் குண்டு வீசியும் துன்புறுத்தியும் கொடுமை செய்தபோது அங்கிருந்து யாஹியாகானின் அட்டேழியத்துக்குத் தப்பிப்பிழைத்து பாரதத்துக்குள் புகுந்துவிட்ட 90 லட்சம் அகதிகளை பட்டினிச் சாவின வாயிலிருந்து காப்பாற்ற ஏற்பட்ட ஜீவமரணப் போராட்டத்துக்கு ஈடுபட்டுப் பாரதம் தவிதவித்த போது யாஹியாகான் கூட்டத்தினரின் போர்விமானங்கள் இலங்கையில் இறங்கிச் செல்வதற்கு சிறிமாவோ அரசு கூசாமல் இடமளித்த நிகழ்ச்சி, அதற்குச் சற்று முன்பு இந்நாட்டு இளைஞர்களின் 1971 ஏப்ரில் கிளர்ச்சியின் போது பண்டாரநாயகா சர்வதேச விமான நிலையம் போன்ற இலங்கையின் முக்கியத் தளங்களையும் இலங்கைக்குட்பட்ட சூழ்மையும் காத்திட பாரதத்தின் படை உதவியை கோரியிருந்த சிறிமா பண்டாரநாயகாவின் இப்போக்கு விசித்திரமும் பாரதத்துக்குவேதனைக் குரியதாகவுமாய் இருந்தது.

இவ்வாறாகக் கடந்த சில ஆண்டுகளுக்கிடையில் நம்பிக்கை வேறு பாடுகள் வலிவு பெற்றுள்ளன. அண்மையில் இலங்கை வந்த பிரதமர் இந்திரா காந்தி இந்த விரும்பத்தகாத நிலையை மாற்றியமைத்திட முனைந்தார். அதனை, அக்கம் பக்கத்தில் தத்தமது அரசாங்க அதிகாரிகள், குழந்திராமலும், பேசும் விடயத்தை நிகழ்ச்சி நிரலில் குறிப்பிட்டிராமலும் நேரடியும் நெருக்கமுமான ஒரு உரையாடலில்தான் நிறைவேற்றிட முடியும் என்ற ரீதியில் அவ்வாறே, இரு பெண்பிரதமர்களும் தமக்குள் தனித்துப் பேசும் நிகழ்ச்சிகளுக்கே இந்த உச்சகட்ட மாநாட்டில் அதிக நேரத்தைச் செலவிட்டார்கள். இருவருக்கும்ிடையில் தம் அளவில் வரவேற்கத்தக்கதோர் கருத்து ஒருமைப்பாடு ஏற்பட்டிருக்க வேண்டும் என்பதையே சகல அறிஞர்களும் காட்டுகின்றன, இது எதிர்கால உறவினை பலப்படுத்த பெரிதும் உதவிடும். தனிப்பட்ட முறையில் ஏற்பட்ட இந்த பரஸ்பர நம்பிக்கை முன்பு நம்பிக்கையின்மையால் பெரிசெய்து தப்பட்டிருந்த பல பிரச்சினைகளை சலபமாகத் தீர்க்க பெரிதும் உதவிற்று.

இந்திய வம்சாவளியினரைக் கட்டுப்படுத்தும் சிறிமா சாஸ்திரி ஒப்பந்தம் தனக்கு ஒரு அனுசூலமான ஒப்பந்தம் என்று இலங்கை எண்ணுவதில் தப்பில்லை எனினும், பாரதம் 525,000 பேரை ஏற்றுக்கொள்ள சம்மதித்துள்ள போது

இந்தியக் குடியரிமைக்கு 400,000 பேரே மனுச்செய்துள்ளமை சிறிமா அரசுக்குக் கவலையளிக்கத்தக்க ஒன்றேயாகும். சுமார் 625,000 பேர் இலங்கைக் குடியரிமைக்கே மனுச்செய்திருந்தார்கள். இது இலங்கை தனது குடிகளாக ஏற்றுக்கொள்ள இணங்கியிருந்த தொகையான 300,000 போல் இருமடங்குக்கும் அதிகமாகும். இந்நிலை இலங்கையின் கணக்கையே தப்புக்கணக்காக்கிவிட்டது. இந்தியக் குடியரிமைக்கு 400,000 பேரே மனுச்செய்திருப்பதால் அதற்குமேல் ஒருவரையும் ஏற்றுக்கொள்ள பாரதம் இணங்காது என்ற காரணமற்ற அச்சத்துக்கு இலங்கை இலக்காயிற்று.

சம்பந்தப்பட்டமக்கள் தாம் விரும்பும் குடியரிமைக்கு மனுச்செய்யலாம் என்ற அடிப்படையிலேயே ஒப்பந்தம் அமைந்திருந்தும் பிரதமர் இந்திரா முன்பு ஒப்புக் கொண்ட கணக்குப்படி 525,000 பேரை தனது குடிகளாக ஏற்றுக் கொள்வதாகக் கூறினார் அத்துடன் சிறிமா - சாஸ்திரி ஒப்பந்தத்துக்குள் அடங்கியிருந்த 150,000 நாடற்றோரின் நிலையையும் தீர்ணயிக்கும் நடைமுறைத்திட்டம் ஒன்றினையும் அடுத்த 6 மாத காலத்துக்குள் பாரதம் வகுத்தளிக்கும் என்றும் உறுதியளித்தார்.

இது பெரியதோர் அண்டை நாடான பாரதத்தின் மேல் இலங்கை காரணமின்றி வளர்த்துக் கொண்டிருந்த சந்தே

கத்தை முறியடிப்பதாகவும் பாரதம் ஈழத்தின்பால் கொண்டுவந்த மனப்பான்மையின் பிரதிபலிப்பாகவும் அமைகிறது. ஒப்பந்த அமுலின் முதற்பகுதியில் ஏற்பட்ட கணக்கத்தைச் சரிபடுத்தும் வழியாக நாடுகடத்தும் தொகையான ஆண்டுக்கு 355,000 பேர் எண்ணிக்கையை இப்போதிருந்து மேலும் பத்து சதவீதமாகக் கூட்டுவதற்கும் இந்தியா ஒப்புக்கொண்டுள்ளது. அதன் மூலம் 1964-ன் ஒப்பந்தம், குறிப்பிட்ட 15 ஆண்டு கால எல்லைக்குள் நிறைவேறி முடிந்துவிடும். இது பல வித சந்தேகங்களை உருப்போட்டுக்கொண்டிருந்த இலங்கைக்கு இந்திரா காந்தி பெருந்தன்மையுடன் அளிக்கின்ற நம்பிக்கையின் அடையாளங்களாகும்.

நாடுகடத்தப்படும் எண்ணிக்கை விகிதத்தை இவ்வாறு அதிகரிக்கும் பாரதத்தின் இந்த இணக்கங்களை இந்திய தோட்டத் தொழிலாளர் ரேவெற்றேயாக வேண்டும். இந்நாட்டை விட்டு வெளியேறும் ஒவ்வொரு ஏழு இந்தியருக்கும் பதிலாக நாலு இந்திய வம்சாவளியினர் இங்கு இலங்கை குடியரிமைக்கு அருகதையாகிறார். அதனால் குறுகிய கால எல்லைக்குள் ளேயே தோட்டத் தொழிலாளருக்கு மிக அவசியமாக வேண்டியிருக்கும் அரசியல் அந்தஸ்த்து உயர்வு கிடைத்திடச்செய்யும். இந்நாட்டு நல்லுறவுகளை முன்னிட்டே,

இயற்கைக்கு மாறாக, பண்ட மாற்று முறையில், ஆடுமாடுகளை விலைபேசிப் பிரித்தெடுத்துக் கொள்வதுபோலக் கணக்கியல் அடிப்படையில் குடியரிமை வழங்கும் இவ்வொப்பந்தம் உருவாக்கப்பட்டது எனினும் அதனை கைவிட்டுவிடுவதற்கான நிலைக்கு இனி இடமில்லை. இந்தியக்குடியரிமைப் பதிவுப் புத்தகம் மீண்டும் திறக்கப்பட வேண்டுமென்ற வற்புறுத்தலை ஏற்றுக் கொள்ள மறுத்த இந்திரா பாராட்டப்பட வேண்டியவர்.

தோட்டத் தொழிலாளர்கள் எந்த நாட்டின் மண்ணிலே தங்கள் விவ்வையையும் குருதியையும் எலும்புகளையும் புதைத்து வளம்பெருக்கினார்களோ அந்த மண்ணை விட்டு விரட்டியடித்திடும் ஒரே நோக்கில் இந்த நாட்டின் சகல துறைகளிலும் பாரபட்சம் காட்டப்பட்டு, உரிமைகள் மறுக்கப்பட்டு, ஒதுக்கப்பட்டு இந்தியக் குடியரிமை பதிவுப் புத்தகத்தை மீண்டும் திறந்திடும்போது இவ்வாறு அவலமும் சகல இந்தியரும் இந்தியக் குடியரிமைக்கே மனுச்செய்வார்கள் என்றும், அவர்களின் எதிர்காலமும் அத்துடன் இந்தியாவின் சுமையாகிவிடும் என்றும் இலங்கை நம்பிக்கொண்டிருந்தது.

ஒப்பந்தத்தின் விளைவாக எழுந்துள்ள சகல பிரச்சினைகளையும் சமூகமாகத் தீர்ப்பதாயின் இலங்கைக் குடியரிமை பெறும் இந்தியர்களை இலங்கை இரண்

டாந்தர் அடிமைக்களாக ஆட்டிப் படைக்காமல் வம்சாவளி மக்களோடு சேர்த்து சமமாக நடத்துகிறதா என்பதை பாரதம் கண்காணித்தாக வேண்டும். தங்களின் சக்தியை வீணடிக்கும் தொழிற்சங்கப் போட்டிகளுக்கும் பிரிவினைகளுக்கும் தோட்டத் தொழிற்சங்கங்கள் இனிமேலும் இடமளிக்காமல் இந்நாட்டின் முக்கிய பகுதியினராக அமைந்துள்ள தோட்டத் தொழிலாளர்களுக்கு தொழிற்சங்கங்கள் எவ்வளவு கடமைப்பட்டுள்ளன என்பதை உணர்ந்து அவர்களுக்கு இந்நாட்டில் நியாயமான அரசியல் அந்தஸ்து கிடைத்திட ஐக்கிய உணர்வுடன் பாடுபடவேண்டும்.

மனித உரிமைகள் சம்பந்தப்பட்டிருக்கும் பிரச்சினையில் தனிப்பட்டோர் செல்வாக்குமோதல்களையும் கொள்கைவாரி இணைப்புக்களையும் அடிப்படையாகக் கொண்ட வெடிப்புக்களுக்கும் பிரிவினைகளுக்கும் இடமிருக்க முடியாது. தோட்டத்தொழிற்சங்கத் தலைவர்கள் தமது பதவி ஏற்றத்துக்காக நாட்டின் அரசியல் சக்கரத்தில் வெறும் அச்சாணியாக்கப்பட்டிருக்கும் தோட்டத்தொழிலாளருக்கு தாம் ஆற்றவேண்டிய கடமையை உணர்ந்து செயல்படவேண்டிய நிலை வந்துவிட்டது.

இந்நாட்டில் திருமதி பண்டார நாயகாவின் இடது சாரி கூட்டு முன்னணிக் கட்சி, ஐக்கிய தேசிய கட்சி, உட்பட சகல அரசியல் கட்சிகளும்

கையாண்ட பிரித்தானம் சூழ்ச்சி வரலாறுகளிலிருந்து இந்த மலை நாட்டு தொழிற்சங்கத் தலைவர்கள் இன்னும் பாடம்கற்றுக்கொள்ளாமலிருப்பது வருந்தத்தக்கது. தமக்கு ஏற்ற தேவையான அரசியல் தூண்டுகோளை தோட்டத்தொழிலாளர் வேறெங்கும் தேடிக்கொண்டிருக்கவேண்டியதில்லை. அவர்களை மையமாக வைத்து, இழிவுபடுத்தி பாரபட்சமாக நடத்தி வேண்டாதவர்களாகப்

பேசி ஒதுக்கித் தள்ளிவந்துள்ள அரசியல் கட்சிகளின் செயல்களே போதுமானவை. அத்துடன் சிறிமா சாஸ்திரி ஒப்பந்தத்தின் கணக்கியல் அடிப்படையே அவர்களுக்கு விழிப்பை ஏற்படுத்தக் கூடியது.

தோட்டத் தொழிலாளர் பிரச்சனை தீர்வதற்கு அனைவரும் புதிய ஒரு கோணத்திலிருந்து செயல்பட்டால்தான் ஆகும்.

★ விலங்கினங்களிலிருந்துதான் மனிதன் பரிணாமம் பெற்றுப் பூரண மனிதனாகினான். நாம் காணும் மனிதர்கள் அனைவரும் மனித உருவத்தில் காட்சி அளிக்கின்றனராயினும் அனைவரும் ஒரே தன்மையான அறிவையும் ஆற்றலையும் கொண்டவர்களெனக் கூறிட முடியாது. மனிதர்களில் இன்னும் மனித உள்ளத்தலை பூரணமாகக் கொள்ளாதவர்கள் எத்தனையோ! வளர்ச்சிப் பரிணாமத்தில்தான் அக-புற வாழ்வுகளில் மாற்றங்கள் ஏற்படுகின்றன. உண்மையில் பூரணத்துவமடைந்த மனிதனையே உலகம் தெய்வமென மதிக்கிறது.

★ தமிழ்மொழிதான் உலகத்தின் ஆதிமொழி. முதன் மொழியும் இதுதான் பாகிஸ்தானிலுள்ள பலூச்சிஸ்தான் என்ற இடத்தில் ஆதிசூயர்கள் இருக்கிறார்கள். இவர்கள் திராவிட மொழியே பேசுகிறார்கள். அவர்கள் சிவனை வணங்குகிறார்கள். அந்தக் குடிகள் சுமேரிய நாகரிகத்தின் தொடர்புடையவர்களாகக் காணப்படுகிறார்கள். சுமேரிய நாகரிகம் தமிழர் நாகரிகம். இது 4,400 ஆண்டுகளுக்கு முன் உயர்ந்து விளங்கியது இந்த நாகரிகம் இந்திரனின் படை எடுப்பால் அழிந்தது என்பர் அறிஞர்.

★ பதவிக்காகவும், புகழ்க்காகவும், பணத்துக்காகவும், தங்களின் சுய அறிவைக் கூட அழித்துவிட்டு தங்களின் இனம், சுற்றம், உற்றார் என்ற பாசத்தையும் ஒதுக்கித் தள்ளி மாற்றாரின் மதிப்புக்குரியவர்களாகிவிடும் மனிதர்கள் செய்நன்றி கொன்றவர்கள். இப்படியானவர்களைத்தான் துரோகிகள் எனச் சரித்திரம் கூறுகிறது.

உழைக்கப் பிறந்தவர்கள்

விமர்சனம்: பொ. கிருஷ்ணசாமி

ஆசிரியர்: எ. வி. வேலுப்பிள்ளை

“இன்பமும், துன்பமும், அழகும், அவலமும் நன்கு கலந்து தீட்டப் பட்ட ஒவியமாக அமைந்துள்ள புத்தகம் “உழைக்கப் பிறந்தவர்கள்”

இது பாட்டாளியின் யுகம். இப்படிச் கூறுவதிலே நாம் பெருமைப்படுகிறோம். மிதித்து நசுக்கப்பட்டோர் தமக்குரிய நிலையை அடைந்துவிட்டார்கள் என மார்தட்டும் இக்காலத்திலே, மலைநாட்டில் வாழும் பத்து லட்சம் மக்கள் எப்படிவாழுகின்றார்கள் அவர்கள் வரலாறு யாது என்பது நம் மிலே பலருக்குத் தெரியாது. இதற்குக் காரணம் இவர்களைப் பற்றி இதுவரை விளக்கமான எவ்வித புத்தகமும் வெளிவராமையே யாகும். இவர்கள் வரலாறு நாட்டின் கடந்த ஒன்றரை நூற்றாண்டின் பொருளியல் சரித்திரத்திலே இறுக பிணைந்திருந்தாலும், வரலாற்று ஆசிரியர்களின் ஏடுகளிலே ஒரு சில வார்த்தைகளால்கூட எழுதப்படவில்லை. தோட்டத் தொழிலாளரின் “பாதுகாவலர்கள்” எனக்கூறிக் கொள்வோர்கூட இந்த குறைபாட்டை நீக்க

எவ்வித முயற்சியும் எடுத்துக் கொள்ளவில்லை. எனவேதான் இந்த நாட்டின் பொருளாதாரத்தின் முதுகெலும்பான பத்து லட்சம் தொழிலாளர் “நாடற்றோர்”, “கள்ளத்தோணிகள்” என்ற கேலிச்

சொற்களாக மாறி வாழ வேண்டிய நிலை ஏற்பட்டுள்ளது.

அவர்களின் வாழ்க்கை நிலை, பொருளாதாரம், அரசியல் எதிர்காலம் என்பனவற்றைப்பற்றி நாட்டின் பல பாகங்களிலும் வாழும் மக்கள் பலவாறு எண்ணியிருக்கின்றனர்.

இந்தத்தவறான கருத்துக்கள் மறுக்கப்படாமையால் அதே உண்மைநிலை என்ற நம்பிக்கை பலர் மனதில் ஏற்பட்டுள்ளது. இவர்களின் உண்மை நிலையை நாடறியச் செய்ய முயன்றவர் எ. வி. வேலுப்பிள்ளை, மலைநாட்டு மக்களைப் பற்றிய கருத்துரைகள், கட்டுரைகள், கதைகள், நடைச்சித்திரங்கள், குருநாவல்கள் பல. தமிழ், சிங்கள, ஆங்கில பத்தி

ரிகைகளிலே வெளிவந்திருக்கின்றன. இவை அவர்கள் வரலாற்றை தொடர்பாகக் கூறுவிட்டாலும், அவர்களின் ஏற்றத்தாழ்வுகளை, நாம் ஓரளவாவது அறிந்து கொள்ள ஓர்வாய்ப்பை ஏற்படுத்துகின்றன.

பழம்பெரும் சிங்கள இலக்கிய பிரம்மாவான திரு. மார்ட்டின் விக்கிரமசிங்க, “உழைக்கப்பிறந்தவர்களை” பற்றி கூறும்பொழுது “உழைக்கப்பிறந்தவர்கள்” சுவைமிக்க நடைச்சித்திரங்கள், சிறுகதைகள், பாடல்கள், கொண்ட ஒரு தொகுப்பு. இப்புத்தகம் தோட்டத்தொழிலாளரின் வாழ்வில் பல கோணங்களை தெளிவுபடுத்துகின்றது. அங்குவாழ்வோரிடம் ஆசிரியர்கொண்ட பரிவும், நெருங்கிய தொடர்புமே இந்த நடைச்சித்திரங்கள், கட்டுரையாகியவற்றில் இழையோடி, இதனை ஓர்வரலாற்று நூலாக்கியிருக்கின்றது. வேலுப்பிள்ளையின் இப்புத்தகத்தை வாசிக்கும் ஒவ்வொருவரும் தோட்டத்தொழிலாளர்களை இந்நாட்டினைத்தாயகமாகக் கொண்டவர்களின் உற்றார் உறவினராகக் கருதுவார்கள் எனக் கூறியுள்ளார்.

நம்மில்பலர் மலை நாட்டுத் தோட்டங்களிலே தமிழர்கள் வாழுகின்றார்கள் என அறிந்தோமே தவிர, அவர்களும் சாதாரண மனிதப்பிறவிகளைப்போல் ஆசாபாசங்கள் உடையவர்கள், அவர்களுக்கென தனித்த கலைகளும் கலாச்சாரங்களும் உண்டு என அறிய மாட்

டோம். நாட்டின் வேறெந்தப்பகுதிகளிலும் காணச் சடங்குகள், மதக்கோட்பாடுகள், ஆசாரங்களை இவர்கள் பின்பற்றுகின்றனர் என்பது நாம்றியா உண்மை. இந்த குறைபாடுகளை வி. வி. யன் இந்நூல்தீர்த்துவைக்கிறது. குழந்தைபிறந்து வளர்ந்து, வாழ்ந்து, பின்னர் தாம் நீரிட்டு வளர்த்தசெடிகளுக்கே உரமாவது தெரிந்தகதை. ஆனால் அதனை தமக்கே உரித்தான நகைச்சுவையுடன், தேவைப்படும் பொழுது சிறு குத்தலுடனும், தனிச்சுவையுடனும் வி. வி. எடுத்துக்காட்டியுள்ளார். புத்தகம் ஆங்கிலத்திலேயே இருந்தாலும், சில மலைநாட்டுக்குழுவுக்குறிகளை அப்படியே ஆங்கிலத்தில் மொழிபெயர்த்திருக்கின்றார் ஆசிரியர். உதாரணமாக ஒரு பெண் தாய்மை எய்தும் நிலையிலிருந்தால், அவள் முழு காமல் இருக்கிறாள் எனக் கூறவார்கள். இதனை “without bathing” என்று ஆங்கிலமாகக் கியிருக்கின்றார் ஆசிரியர்.

தோட்டத்திலே நாம் அன்றாடம் காணும் பலபாத்திரங்களை இப்புத்தகத்தில் சந்திக்கின்றோம். தோட்டம் சிறு உலகம்; அங்கு வாழ்வோரின் விரக்தி நிறைந்த வாழ்விலே இந்த பாத்திரங்கள் ஒரு புதிய நம்பிக்கையை ஏற்படுத்துகின்றன எதிர்காலத்தை எடுத்தக்காட்டும் கோடாங்கி, தோட்டத்தின் முடிசூடா மன்னன்பெரிய துரை, வற்றி உலர்ந்து போன ஆயம்மா, தொழிலாளரின் பல நோக்கு உபகாரி பெரிய கங்

காணி, காலத்தால் மாறா பண்டாரம், ஆயிரத்திலொருவனான நினைவில் நிலை பெற்ற மாணிக்கம், தோட்டத்து ஒலிபரப்பி மயிர் வினைஞன் ஆகியோர் நவரசத்துடன் அந்த ஒடுங்கிய வாழ்வுக்கு ஒரு பெருமையை ஏற்படுத்துகின்றனர். இம்மக்கள் இயந்திரமாகிவிடாமல் காப்பாற்றிய பெருமை இப்பாத்திரங்களுக்குரியது.

மலைநாட்டுக்கலைகளான ஓயிலாட்டம், காமன்சுத்து, ஆகியனவற்றைப்பற்றியும், இரண்டு அத்தியாயங்கள் புகுத்தப்பட்டிருக்கின்றன. ஓயிலாட்டம் அதன் பெயருக்கேற்ப ஓர் ஓயில் மிக்க ஆட்டம். இதனை நாம் நாட்டின் வேறெந்தப் பகுதியிலும் காணமுடியாது. அவ்வாறே இரதி-மன் மதன்கதை நாட்டுக் கூத்தாக "காமன்சுத்து" என்று தோட்டங்களிலே மாசி மாதங்களில் நடைபெறுகின்றது. நாம் இவற்றை நேரில் கண்டு இரசிக்கும் பொழுது, நாம் உணரா பல விடயங்களை திரு. வி. வி. இக் கட்டுரையில் தெளிவு படுத்தியிருக்கிறார்.

வரலாற்று ஆசிரியர்கள் செய்யமற்றத, காரியத்தை நாடோடிக் கவிஞர்கள் ஓரளவு நிறைவேற்றியிருக்கின்றனர். இவர்கள் பாடியுள்ள நெஞ்சைத் தொடும் பாடல்கள் மலைநாட்டுத் தமிழரின் வரலாற்றை நாம் ஓரளவாவது அறியும் வாய்ப்பை ஏற்படுத்தியிருக்கின்றன. இவர்கள் இந்தியாவிலிருந்து கப்பலேறி, காடு கடந்து மலைநாட்டிலே காடழித்து

கோப்பித் தோட்டமும், பின்னர் தேயிலைத் தோட்டமும், உண்டாக்கி காலவெள்ளத்திலே அல்லற்பட்டு, கருகி, உரமாகிவிடும் வாழ்வை இந்நாடோடிப் பாடல்கள் நன்கு பிரதிபலிக்கின்றன. நாட்டின் மற்றைய பகுதிகளில் நவீனமும் நாகரிகமும் புகுந்து எப்படி சம்பிரதாயங்களையும், பழக்க வழக்கங்களையும், நாசப்படுத்தி விட்டனவோ, அப்படியே மலைநாட்டு மக்களின் கலைகளும், கலாச்சாரங்களும், பாடல்களும், இலக்கியங்களும் நைந்து மறைந்து விட்டன. வி. வி. போன்றோர் அக்கறை காட்டியிராவிட்டால் எதிர்கால சந்ததியினருக்கு இவ்வரிய பாடல்களைப் பற்றி அறியும் வாய்ப்புக்கிடைத்திருக்காது. வி. வி. ஒரு "தனி மனித தொல் பொருள் காப்பு நிலையமாக" மாறி அவற்றைக்குறிப்பெடுத்து எழுத்துருவிலே காப்பாற்றி வந்துள்ளார். இப்பெரும் பணிக்கு மலைநாட்டினர் வேலுப்பிள்ளை அவர்களுக்கு என்றென்றும் கடமைப்பட்டவர்களாவர்கள். இப்புத்தகத்தில் வரும் ஒரு சில பாடல்களை இங்கு கூறுகின்றேன். அவை நாடோடி கவிஞர்களின் கவிதை நயத்தையும், தமது சுகதுக்கங்களை எப்படி நாடறியச் செய்தனர் என்பதையும் தெளிவாக எடுத்துக்காட்டுகின்றன.

கப்பலிலே வந்து இறங்கிய தும் கவிஞன் பாடுகிறான்.

“வாடையடிக்குதடி
வாடை காத்து வீசுதடி
சென்னல் அடிக்குதடி-நாம
சேர்ந்து வந்த கப்பலிலே”

என்று பல இன்னல்களின்
பின் தோட்டத்துக்கு வந்து
சேர்ந்து விட்டார்கள்.
அங்கு கோப்பிக் கன்றுகளை
நாட்ட குழிவெட்டுகின்றனர்.
பெருமூச்சோ பாட்டாக
வெளிப்படுகின்றது.

“எண்ணிக் குழிவெட்டி,
இதப்பொடிஞ்சிநிக்கையிலே,
வெட்டு வெட்டு என்கிறாரே
வேலையத்த கங்காணி”

என அங்கலாய்க்கிறான். கோப்
பிப்புழு தோட்டங்களை அழி
த்து விடுகின்றன. கோப்பித்
தோட்டங்கள் தேயிலைத்
தோட்டங்களாக மாறுகின்
றன. தொழிலாளர்களின் மன
திலே ஒரு புது உற்சாகம்
பிறக்கின்றது.

“இஸ்டோரும் கட்டியாச்சி,
இஞ்சினீரும் பூட்டியாச்சி,
இளவட்ட பொண்டுகளே,
இலை பொறுக்க வந்திடுங்க”

என கூவி அழைக்கின்றான்.
புகையிரதம் முதன் முறையாக
குப்புப்பென நானுடியாமலைய
டிவாரத்திலே நகர்கின்றது.
வேலைகளை மறந்து விடுகிறான்.
கவிதை பிறக்கின்றது.

“ஆறு வண்டி நூறு சத்தம்,
அம்பத்தாறு ரெயிலு வண்டி,
ஏறுதடி நீலகரி, எவ்வளவு
லேசாக” என வியப்படை

கிறான் வீட்டிலே தாய்
இறந்துவிடுகிறான்; கண்ணீருக்
கிடைய கவிஞன் கதறுகிறான்.

“ஊரான ஊரிழந்தே தன்
ஓத்தப்பனைத் தோப்பிழந்
தேன் பாரான கண்டியிலே,
பெத்தானை நானிழந்தேன்”

என அவலக் குரல் எழுப்பு
கின்றான். “உழைக்கப் பிறந்த
வர்களை” வாசிக்கும் பொழுது
நம்மையறியாமலேயே, நாம்
தோட்டப் பிரதேசத்துக்கு
அழைத்துச் செல்லப்படு
கின்றோம். நாமறியாப் பல
கோணங்களில் தோட்டத்து
வாழ்வை நாம் காணுகின்
றோம்.

ஸி. வி. தோட்டத்திலே
பிறந்து வளர்ந்தவர். அங்கு
அல்லற்படும் தொழிலாளரின்
அவல நிலையைக் கண்கூடாகக்
கண்டவர். எனவே அவரது
இந்தப் புத்தகத்திலே தோட்
டத் தொழிலாளரின் உண்மை
யான நிலையை பத்தடி பண்ணி
ரண்டடி “லயக்காம்பரா
விலே” மூன்று தலைமுறைகள்
எப்படி ஒரே சமயத்தில் வாழ்
ந்து மறைகின்றன, என்பதை
மனத்தையுருக்கும் விதத்தில்
காட்டியுள்ளார்.

இவர்கள் கிராமம், நகரம்
ஆகியவற்றுக்கு வெகு தூரத்
தில் லயங்களில் ஒதுக்கப்பட்டு
வாழ்கிறார்கள். இலையின்
கருமை நிறைந்த குழ்நிலை
யிலே, கவ்வாத்து, கொழுந்
தெடுப்பு ஆகிய அன்றாட செ
யல்களையே வாழ்வாகக்

கொண்ட இவர்கள்தோட்டத் திற்கு வெளியேயுள்ள உலகத்துடன் தொடர்பை இழந்து விடுகிறார்கள். கிராமத்திலும் நகரத்திலும் வாழும் அவர்களது அயலார்களைக் கூட அவர்கள் நெருங்க முடியாத தெனவாணிக்கிறார் ஆசிரியர்.

இன்பமும் துன்பமும் அழகும் அவலமும் நன்கு கலந்து கீட்டப்பட்ட ஒவியமாக அமைந்துள்ள புத்தகம் “உழைக்கப் பிறந்தவர்கள்” அத்துடன் பாத்திரங்களுக்கும் ஆசிரியருக்குமுள்ள நெருங்கிய தொடர்பும் இழையோடும் பரிஷம் இதனைக் கவனிக்க புத்தகமாக்கியிருக்கின்றன.

அதற்கேற்ப அமைந்துள்ளது பிரேட் சில்வா அவர்கள் (Fred Silva) எழுதியுள்ள முகவுரை. மலைநாட்டு மக்களின் நிலையை உணரவிரும்பும் எவரும் அவர்களின் நன்மையை விரும்பும் ஒவ்வொருவரும் இப்புத்தகத்தை அவசியம் வாசிக்க வேண்டும். பொழுது போக்காக இதனை வாசிப்போரும் ஒரு சிறந்த நவீனத்தை வாசிக்கும் உணர்ச்சியையும் இன்பத்தையும் அடைவார்களென்றே நம்புகிறேன்.

இந்நூலை வெளியிட்டோர் எம்.டி. குணசேன அன்கோம்பேனி, லீமிட்டெட், கோழம்பு, விடை ரூபாய். 5/50.

★ சைவம் என்பதன் அடிப்படை சிவன் என்ற கருத்தாக இதுவரை இருந்தது. சிவம் என்ற சொல் சிவன் என்று மாறியதால் தான் உருவத்தொழுகையும் ஏற்பட்டது. உண்மையில் சைவம் என்ற சொல்லிலிருந்து தான் சிவம் தோன்றியது. இயற்கை இயல்பின் இசைவைத்தான் சைவம் என வழங்கினர். அப்படியே இசைவு, சைவமாகி, சிவமாகி, சிவனாகிவிட்டது. இந்து மதம், சிந்து நதிப் பள்ளத்தாக்கில் வாழ்ந்த மக்களின் கோட்பாடுகள். ஆரியரின் வீர வணக்கத்தின் ஒரு பிரிவே மதமாகி இந்து மதமா

கியது. சைவம் இயற்கைத்திருவை உணர்தல், பரம், பரப்பிரமம் என்றெல்லாம் பிரபஞ்சத்தைக் குறிப்பிட்ட பெரியோர் சைவத்தையே அவ்வாறு அழைத்தனர். சைவம் இயற்கையான கருணையை வலியுறுத்தும். மதங்களுக்குள் கட்டுப்படாத தர்மமே சைவம். இன்று சைவத்தை வீர வணக்கத்தின் தத்துவங்களாகவும் மதவாதிகள் புரட்டுவதைக் காணும்போது தமிழரின் இயற்கை நெறிபடும் பாட்டை எண்ணிச் சிரிப்பதா அழுவதா என்றே தெரியவில்லை.

மலையகப் பெண்களுக்கு எழுத்தறிவு

சீதாலெட்கமி கப்பையாபிள்ளை

பெண்களின் முன்னேற்றம் அறிவுத் துறையில் பொலிவுற வேண்டும், அதற்குரிய வழிவகைகளை, மலையக மக்களின் பாதுகாவுவர்களாகக் கருதப்படும் தொழிற்சங்கவாதிகள் சிந்தித்திட வேண்டும் என்று நாகூக்காகச் சொல்லுகிறார் செல்வி சீதாலெட்கமி கப்பையாபிள்ளை. வரவேற்க வேண்டிய கருத்துக்கள்.

“எட்டும் அறிவுகளில் ஆணுக்குப் பெண் இங்கு இளைப்பில்லை காண்” என்று பாரதி பாடிச்சென்றார்.

அவர் வாக்குப் பலித்துவிட்டது. இன்று எவ்வெத்துறைகளிலும் பெண்கள் மிக ஆர்வத்துடன் முன்னேறி வருகிறார்கள். ஒரு சாதாரண குடும்பப் பெண்ணை மட்டும் இராது கல்வி, கலை, தொழில் முதலிய துறைகளில் இன்று பெண்கள் முதலிடம் வகித்துவருகின்றனர். யுத்த களத்திலும் ஆயுத பாணிகளாக அணிவகுத்து நிற்கும் பெண்கள் உலக நாடுகளில் சிறப்பான பணி புரிபவர்களாகக் கருதப்படுகின்றனர்.

பெண்கள் பலதுறைகளிலும் சுற்றுத் தேறி முன்னேறுவதைக் கண்டு நாம் பெருமையுறும் அதே நேரத்தில் மலையகப் பெண்களாகிய நமது நிலையையும் நாம் சற்று சிந்திக்க வேண்டும். உலகில் பெண்கள் கல்வியில் ஆண்களை மிஞ்சிவிட்ட

டார்களென சிலர் பெருமையாக மேடையதிர கத்தித்தீர்க்கின்றார்களேயன்றி மலையகப் பெண்களில் எத்தனை பேர் எழுத வாசிக்கத் தெரியாதவர்களாக இருக்கின்றனரென எண்ணிப் பார்ப்பதில்லை. நமது கல்வி வளர்ச்சிக்காக எதுவும் செய்யத் துணிந்ததில்லை. கல்விகற்கும் ஆர்வத்தைக் கூட அளிப்பதில்லை காலை முதல் மாலை வரை தோட்டத்தில் வேலை செய்து விட்டு வீடு திரும்பினாலோ வீட்டுப் பொறுப்பு. அழும் குழந்தைக்குப் பாலூட்டவும் அயர்வோடிருக்கும் கணவனின் அயர்வு நீக்கி உணவு படைக்கவும் ஓயாத உழைப்பால் அலுத்துப் படுத்தெழவும் காலம் சரியாக இருக்கும்.

இந்நிலையில் மலையகப் பெண்கள் கல்வி பெறுவது எளிதல்ல. ஆயினும் இவர்கள் வாழ்வில் அனுதாபமுடையவர்கள் கல்வி பெறும் வசதிகளைச் செய்திடலாம். வேலை

நேரங்களில் மாற்றம் கொண்டு வரலாம்.

ஒய்வு ஒழிச்சல் இல்லாமல் குறிப்பிட்ட ஒரே அச்சில் சமூக வதற்கு மனித உடல் இயந்திரமல்ல. இவ்வாறான வாழ்க்கை நாளடைவில் ஒருவித சலிப்பையும் வெறுப்பையும் உண்டாக்கவல்லது. உடல் அயர்ந்திருக்கும் போது உள்ளத்திற்கு சிறிது ஆகாரம் தேவையே. நல்ல புத்தகங்களை வாசிப்பது ஒரு ஆறுதல். இனிய சங்கீதத்தை கேட்பது நல்ல கலை காட்சிகளை ரசிப்பது பலருக்கும் சேர்ந்துபல விடயங்களை விவாதிப்பது என்பன ஒரு மன ஆறுதலை—அமைதியை தரவல்லது. அதைவிடுத்து அனுதினமும் வேலை, கணவன், குழந்தை, வீடு, சமையல், நித்திரை என்றே நாட்களைக் கழித்து விட்டால் வாழ்க்கையில் ஏது புதுமை, ஏது விழிப்பு?

நம்மவர்களுக்கு கல்வி அவசியமானதே எனும்போது ஒவ்வொருவரும் ஒரு பட்டதாரியாகவோ அல்லது டாக்டராகவோ ஆகவேண்டுமென்பது அர்த்தமல்ல. அமெரிக்காவில் நிக்சனது வெற்றியையும் பாசுகின்ஸ்தாவில் பூட்டோவினது தோல்வியையும் அவசிய ஆராய வேண்டுமென்பதல்ல. அன்றன்றைய தினசரிகளை வாசித்து நாட்டு நடப்பை தெரிந்து கொள்ளாமலாவுக்காவது தெரிந்ததிருக்க வேண்டியது அவசியமே. குடும்பம் என்ற மரக்கலத்தை செலுத்தும் மாலுமி குடும்பத்தலை

வியே. அவள் திசையறிந்து குடும்பக்கப்பலை செலுத்துதல் அவசியமாகும்.

உதாரணமாக நாட்டு நடப்பெனும் போது நாட்டில் ஒரு சொடிய தொற்று வியாதி பரவுகின்றது என வைத்துக் கொள்வோம். அல்லது நாட்டில் கொள்ளை களவு ஏமாற்று வழிப்பறி அதிகரித்து விட்டது என வைத்துக்கொள்வோம். பொதுமக்கள் எச்சரிக்கையுடன் நடந்து கொள்ள வேண்டுமென்ற செய்தியை அல்லது வீட்டு பாவனைப்பொருட்களின் விலையேற்றம் முதலியனவற்றை அறிந்திட எழுத்தறிவு முக்கியமன்றோ!

அறியாமை காரணமாக செய்திகளையும் நம்பாமல் பிறர் சொல்வதையும் கேளாமல் அக்காலத்தில் அப்படித்தானென சொல்பவர்களும் நம்மில்லாமலில்லை. நமக்கும் சிறிது உலகஞானம் தேவையே. நாம் நாமாக வாழ பக்கம் மாக்களாகாமல் மக்களாகவே வாழ எழுத்தறிவு அவசியமே. “கண்ணுடையோர் என்போர் கற்றோர் முகத்திரண்டு புண்ணுடையோர் கல்லாதவர்” என்பது வள்ளுவர் வாக்கு. நம்மை நாமே முன்னேற்றிக் கொள்ள வேண்டும். இதற்கெல்லாம் ஓரளவாவது கல்வி அவசியம்.

இன்று நம்மிடையே எத்தனையோ மாதர் முன்னேற்ற சங்கங்கள் உருவாகியுள்ளன. மாதம் ஒரு கூட்டம் கூடுவதும் “பார்ட்டி” என்ற பெயரில்

தின்று தீர்ப்பதும் முன்னேற்றமாகாது. முன்னேற்றம் என்பது அவர் அவர் மனதில் தானே ஊறிடச் செய்ய வேண்டும். நமது நிலையை நாமே உணர்ந்து நம்மை நாமே சீர்திருத்திக்கொள்வதே முன்னேற்றம் எனப்படும் முன்னேற்றம் என வாய் வலிக்க கத்துவதை விட எந்த வழியில் எந்த வகையில் நமக்கு முன்னேற்றம் தேவையென உணர்ந்து அந்த வகையில் செயல்படுவதே சிறப்பாகும் அத்தகைய நிலை நம்மிடையே ஏற்படும் போது நம்மில் எத்தனையோ வீராங்கனைகள் தோன்றலாம் புது வாழ்வு பூத்துப் பொலிவுறலாம்.

எழுத்தறிவுடன் பெண்களுக்குக் கைத்தொழில் பயற்சியும் அவசியம், உயர்தரக் கல்வி

கைத்தொழில்களுக்கு அத்தியாவசியமில்லை. சாமர்த்தியமும், ஊகமும் நமது மலையகப் பெண்களுக்கு நிறைய உண்டு. வேலையில்லாத நாட்களில் இந்தக் கைத்தொழில்களைச் செய்து உயர் வடைய முடியும். தொழிற்சங்கங்கள் முயன்றால் மலையகப் பெண்களுக்குக் குடிசைக் கைத்தொழில் நிலையங்களைத் தோட்டத்துக்குத் தோட்டம் அமைத்து அவர்கள் வாழ்வில் ஒளி கண்டிடச் செய்யலாம்.

மலையகத்தில் கைத்தொழில் சிறப்புறும் காலத்தில் மலையக மக்கள் தம் கையே தமக்கு தவி” என்ற நம்பிக்கையுடன் மற்றவர்களை எதிர்பாராது தலைநிமிர்ந்து வாழ்வா என்பது உறுதி.

★ அன்பை எதிர்பார்ப்பவர்கள், தங்களின் உண்மையான அன்பை பிரதிபலன் கருதாது அள்ளிச் சொரிந்திடல் வேண்டும். அந்த ரீதியில் வாழும் ஒருவரிடம் வற்றாத அன்பு ஊற்றெடுத்தவாறிருக்கும். அன்பில்லாதவர்கள் குடும்பத்தினராயிருந்தாலுஞ்சரி, குடிகளை ஆளும் அமைச்சர்களாயிருந்தாலும் சரி அவர்கள் பிரதிபலனை எதிர்பார்ப்பவர்களாகவும், மற்றவர்களின் அரு

வருப் புக்குள்ளானவர்களாகவும் இருப்பார். தமக்கு வேண்டியவர்களுக்கு மட்டும் அன்பைச் சொரிகிறவர்கள் ஒரு சிறியதும் குறுகியதுமான வட்டத்துள் வாழ்கிறார்கள். பரந்த, உயர்ந்த நோக்கங்களை உவர்களிடம் காண முடியாது. எனவே எல்லா உயிர்களிடத்திலும், எல்லா மனிதர்களிடத்திலும் அன்பாக இருப்பதுவே மனிதனை மனிதனுக்கு கிறது-மனிதனை தெய்வமாக்குகிறது.

சட்டங்களைத்

தேரிந்து கொள்ளுங்கள்

— ஜி. என். ஞானமுத்து —

தொழிற்சட்டங்களைப்பற்றித் தொழிலாளர்கள் அறிந்திருக்கவேண்டும். அவர்களுக்கு உபயோகப்படக்கூடிய வகையில், தொழிற்சட்டங்களைத் தொகுத்து வினக்குகீரர் முன்னுள் நோழில் ஆணையாளர் திரு. ஜி. என். ஞானமுத்து அவர்கள்.

19ம் நூற்றாண்டில் அரசாங்கத்திலும், தோட்டத் துறைகளிலும் இந்தியத் தொழிலாளர்களே வேலைக்கமர்த்தப்பட்டிருந்தனர். இந்தியத்தொழிலாளர்களுக்காகவே இந்தச்சட்டங்கள் இயற்றப்பட்டன.

முதன் முதலில் 1841ல் 5ம் இலக்கச்சட்டம் இலங்கையில் இயற்றப்பட்டது. அந்தச்சட்டம், முதலாளிகளின் வேலையாட்கள் தொழிலாளர்கள், பிரயாணிகளின் பணியாட்கள் முதலியோர் முதலாளிகளுடன் வைத்துக்கொண்ட ஒப்பந்த சேவைச்சட்டம். இந்த ஒப்பந்தம் சேவை செய்வதற்கும், கூலி பெறுவதற்குமட்டுமே இடமளித்தது.

இந்தச் சட்டம் இன்றைய ஒப்பந்தச் சேவைச்சட்டம் 72ம் அதிகாரம் என வழங்கப்படுகிறது. இதனில் வீட்டு வேலைக்காரரும், தோட்டத் தொழிலாளரும், கங்காணி

களும், ரயில்வே வேலையாட்களும் உள்ளடங்குவர். இச்சட்டத்தில் இவிகிக உத்தியோகத்தர்களும் நுண்பணியாளர்களும் அடங்கவில்லை.

மேற்குறிப்பிட்ட சட்டத்தில், ஒப்பந்தம் தொழிலாளியைக் கட்டுப்படுத்தியது. ஒப்பந்தப்படி வேலை செய்யாதிருத்தல், ஒப்பந்தத்தைப் பூர்த்தி பண்ணாமை, ஓடிப்போகுதல், ஊதியம் சரியாக வழங்கப்படவில்லை என்று கூறுதல் கடுந்தண்டனைக்குரிய குற்றங்கள். ஓடிப்போனவனை மீண்டும் பிடித்துக் கொடுத்திடவும் சட்டம் இடங்கொடுத்தது. இவையாவும் 1921ம் ஆண்டு வரையில் அமுலில் இருந்தன.

ஆனால் ஒரு சில உள்நாட்டு முதலாளிகளும், சட்ட அமைப்பாளரும், முதலாளிகள் ஊதியம் கொடுக்காமலிருப்பதும் முன்னறிக்கை இல்லாமல் திடீரென வேலை நீக்கம் செ

ய்வதும் குற்றமாக்கப்பட்டு அபராதமோ, சிறைத்தண்டனையோ அளிக்கப்படுவதற்கு சட்டத்திருத்தம் தேவை என வற்புறுத்தினராயினும் 1884 ம் ஆண்டு முதல் முதலாளிக்கு எதிராகத் தொழிலாளி வழக்குத் தொடரும் வாய்ப்பில்லாமலிருந்தது.

தற்போதைய சட்டத்தின்படி நாட்சம்பள மாயினும், வேலைக் கேற்ற கூலி எனினும், மாதாந்த சம்பள வேலையாயிருந்துநாளாந்த சம்பளம் வாங்கினாலும் ஒரு மாத முன்னறிக்கை அல்லது ஒரு மாதச் சம்பளத்துடன் தான் வேலை நீக்கம் செய்யலாம், ஒருமாதத்துள்ளதான் ஒப்பந்தம்முடிவடையும் என்பது சட்டத்தில் தீர்மானிக்கப் படாதிருப்பதால் குறிப்பாக ஒரு திகதியில் வேலை நீக்கம் செய்தாலும் அந்த நாளிலிருந்து மேலும் ஒரு மாதச்சம்பளம் கொடுத்திட வேண்டியதாகிறது. அதைப்போல தொழிலாளியும், தான் விலகுவதற்கு முன் ஒரு மாத முன் அறிக்கைகொடுக்க வேண்டும். அதன்படி, வேலை செய்த நாட்களின் சம்பளம் பெறலாம். முன்னறிக்கை இல்லாமல் வேலையை விட்டால், முதலாளியும் அந்தத் தொழிலால் நட்டம் ஏற்படுவதானால் வழக்குத் தொடர முடியும்.

தொழிலாளி ஒருவன் தீய நடவடிக்கைகளில் ஈடுபட்டிருந்தால் அத்தகைய குற்றங்கள் நிரூபிக்கப்பட முடியுமா

னால் முன் அறிக்கை இல்லாமலும் சம்பளமில்லாமலும் வேலை நீக்கம் செய்யலாம்.

இதன்படி ஒரு மாதச் சம்பளத்தை மட்டுமே முதலாளி பிடிக்கலாம். ஆனால் சம்பளச் சபை சட்டத்தில் தொழிலாளரின் உரிமைப்படி முக்கிய கழிவுகளை மட்டும் பிடித்துக்கொள்ளும் உரிமை முதலாளிக்குண்டு.

1865-ம் ஆண்டின் சட்டத்திருத்தத்திற்குமைய ஒரு முதலாளியிடம் வேலை செய்யும் தொழிலாளி சுகவீனமுற்றால் சம்பளத்தில் சேர்க்காமல் உணவு, மருந்து இருப்பிடம் முதலியவற்றுக்கு முதலாளி தன் கணக்கில் செலவிடவேண்டும்.

மேற்குறிப்பிட்ட சட்டங்கள் சாதாரணமாக தொழிலாளரின் உரிமைகளைப் பாதுகாப்பதாகும். இது அடிப்படை உரிமைச் சட்டமாகக் கருதப்படுவதாகாது. உதாரணமாக ஒரு முதலாளி காரணமின்றி தனக்கு வேண்டாத ஒருவனை ஒருமாத முன்னறிவித்தலுடனும், ஒரு மாதச் சம்பளத்துடனும் நீக்கிட முடியாது அப்படிச் செய்தால் அது தொழில் நீதிச் சட்டங்களுக்கு மாறானதாகும்.

1927ம் ஆண்டுவரை சம்பளச் சட்டம் தீர்மானிக்கப்படவில்லை. ஆனால் தொழிலுக்கேற்ற ஊதியம் வழக்கந்தீருந்தது. 1921-ம் ஆண்டில் "துண்டு" முறை நீங்கிய பின்னரே கங்காணிகளிடம் முன்

பணம் வாங்கும் வாய்ப்புதொழிலாளர்களுக்கு ஏற்பட்டது. ஆயினும் தேச சுகத்தைப் பாதுகாத்திடும் வாய்ப்பளித்திடவில்லை.

அதற்கு 1862-ன் 17ம் இலக்கச் சட்டம் கொண்டு வரப்பட்டது. அதில் இந்தியர்கள் தேசக்களுடன் எத்தனை சதவிகிதம் தொழில், விவசாயங்களில் ஈடுபட்டுள்ளனர் என்பதைக் காணுவதற்கும் மருந்து வசதிகளைக் கொடுப்பதற்கும் வழிசெய்தது. ஆயினும் பத்து ஆண்டுகளின் பின்னர் 1872-ன் 14ம் இலக்கச்

சட்டப்படி கோப்பி வளரும் மாவட்டங்களுக்கு மட்டுமே மருந்துவசதிகள் கொடுக்கப்பட்டன.

1889-ம் ஆண்டில் முதலாவதாக இந்தச் சட்டங்கள் நீங்கின. இரண்டாவதாக தற்காலத்தில் போன்று வைத்தியர்களை அழைத்து மருந்துகள் எடுத்திடவும் அந்தச் செலவை முதலாளிகளை ஏற்கவும் சட்டம் கொண்டுவரப்பட்டது. இதுபற்றிய இப்போதுள்ள சட்டத்தில் 226ம் அதிகாரத்தைப் பின்னர்கவனிப்போம்—தொடரும்.

★ சட்டங்களின் மூலம் மக்களை வாழவிடாமல் அவர்களின் பிறப்புரிமைகளைப்பறித்து, பொதுஉடைமை எனப்படும் மண்ணுரிமைக்கும் தடைவிதித்திடும் எந்த அரசையும் நாகரிக உலகம் ஏற்காது. நிராதரவான தமிழ் மக்களைப் பலாத்காரமாக அவர்கள் குடியிருப்பிலிருந்து அகற்றிடும் கொடுமை இந்த இருபதாம் நூற்றாண்டின் இறுதியில் நிகழ்கிறதென்றால் அது கருணையற்ற காட்டு மிராண்டுகளின் படுபாதகச் செயல் என்பது அப்பழுக்கற்ற உண்மை.

இது நிகழ்வது இருண்ட கண்டமெனப்படும் ஆபிரிக்காவில்ல...பின் எங்கே என்கிறீர்களா?..... இலங்கையின் நவீன குடியரசு ஆட்சியின் தான்.

★ இந்தியாதேசம் பல இலட்சம் ஆண்டுகளின் முன் இந்தியக் கடலில் தென் சிழக்கில் பீஜித்தீவு முதலாக தென்னாபிரிக்கா—தென் அமெரிக்காவரையிலும் நீண்டுபரந்திருந்த “இலமுரியா” என்ற கண்டத்திலிருந்து பிரிந்த ஒருபகுதியே. இந்தியாவின் தெற்குப் பகுதி 9500 ஆண்டுகளின் முன் இன்றுள்ள இந்திய உபகண்டத்தைப்போன்ற ஒரு பெரும் நிலப்பரப்பைக் கொண்டிருந்தது. அதுதான் குமரிநாடு. அந்த நாடு கடலுள் ஆழந்த பின்னி. மு 3000-ல் இலங்கைத்தீவு இந்தியாவிலிருந்து பிரிந்தது. அப்போது இந்த நாட்டில் வாழ்ந்தவர்கள் தமிழர்கள். இதற்குச் சான்றுகள் உள்ளன.

ஏ - க் - க - ம்

(உருவகச் சித்திரம்)

யமுலு துரராஜ்

மலையகத்தவர்களுக்கு இயற்கையாகவே அந்வாற்றலில் பசுமை கொஞ்சுகிறது. கற்பகமலைய கற்பனைகள் ஊறிப்பெருகுமின்றன என்பதற்குப் போதிய சான்று இந்த உருவகச் சித்திரம். மலையகமக்களின் துயரச்சித்திரத்தை மலையக மண் சேல்லும், மலையகத்து மரஞ்செடி கொடிகள் சேல்லும், அருவியும் ஆறும் சேல்லும். மலையகத்தில் ஓய்யாரமாகச் சிறகடித்துப் பறக்கும் சின்னஞ்சிறு சிட்டுக்குக் கூட அவர்கள் துன்பத்தை உணர முடிகிறது என்றும் ..... அரசு பதவியிலிருக்கும் மனிதர்கள் மட்டும்.....? சுதந்திர ஆர்வம் பிரதிபலித்திடும் சேவ்வி யமுலு துரராஜாவின் உருவகச் சித்திரம் பாராட்டுக்குரியது.

காலே வெய்யில் பனிமறைந்து இளங்காற்று தவழ்ந்துகொண்டிருந்த நேரம். பறந்து திரிந்த சின்னஞ்சிறு சிட்டு அருகினில் மரமாக வளர்ந்துவிட்ட ஒரு தேயிலைச் செடியில் உட்கார்ந்தது.

சிட்டு அமர்ந்திருந்த தேயிலையிடமிருந்து ஒரு ஏக்கப் பெருமூச்சு கிளம்பியது. தடுக்கிட்டது சிட்டு தேயிலையிடம் பேச்சைத் தொடங்கியது.

“என்ன தேயிலையாரே, கப்பல் கவிழ்ந்ததா! வெள்ளைக்காரன் காலத்தில் ஓய்யாரமாக இருந்த உங்கள் இனம் இன்று இப்படி பெருமூச்சு விட்டு வாழ வேண்டியிருப்பதை நினைத்தால் எனக்கும் கஷ்டமாகத்தான் இருக்கிறது” என்றது சிட்டு,

“நீ சொல்லுவது சரிதான்

சிட்டு. எப்படியெல்லாம் சந்தோஷமாக இருந்திட வேண்டிய நான் இன்று இங்கே தேடுவாறற்றுக் கிடக்கிறேன். எங்கே என் சந்ததி அழிந்து விடுமோ என்று அஞ்சுகிறேன்” என்று குரலை தாழ்த்தியது தேயிலை.

“ம்...மேலேசொல்லுங்கள்” என்றது சிட்டு.

“18-ம் நூற்றாண்டில், நான் இருக்கும் இந்த இடம் அடர்ந்த காடாக, வன விலங்குகளின் வாசஸ்தலமாக இருந்தது. வெள்ளையரின் ஏயாப்புப் பேச்சில் மயங்கிய ஒரு சிலகைக் கூலிகள் இந்தியாவிலிருந்து கல்வியறிவற்ற மக்களை ஏய்த்து இந்த மலையகத்திற்குக் கூட்டிவந்து குடிபுகுத்தினர்”

“அப்படியா சங்கதி அப்பறம்...”

“அப்புறம் என்ன காடுகள் போயின. மேடுகள் சமதளமா

யின. பாதைகள் உருவாகின. நானும் எனது இனமும், அந்தப் புண்ணியர் கரங்களிலே, செல்லப் பிள்ளைகளாக வளர்ந்தோம். கன்னிப் பெண்களின் வளைக் கரங்கள் எங்களது தளிக்க கொழுந்துகளைக் கிள்ளிக்கிள்ளித் துள்ளி விளையாடின. அப்பப்பா தளிர் கொய்யும் தளிக்க கரங்களை இன்றுங்கூட நினைத்தால் என் உள்ளம் புலங்கிதம் அடைகிறது”

“வேற்று மண்ணில் பிறந்து இந்த மண்ணுக்கு ஊணையும், உயிரையும், உடலையும் உரமாகத் தந்து நாங்கள் வளர்வதற்காகவும், நாடு வளர்வதற்காகவும் தியாகங்கள் செய்த அவர்களின் பாரம்பரிய வாரிசுகளுக்கு உரிமை இல்லை”

“என்ன உரிமை இல்லையா தேயிலையாரே! என்னைப் பாருங்கள் எவ்வளவு மகிழ்ச்சியுடன் சுதந்திரமாக விண்ணுயர்ந்து பறக்கிறேன். இந்த மலைநாட்டையே சொர்க்கமாகக்ருதி களிப்படைகிறேன்”

“சிட்டு, கேள் சொல்லுகிறேன். இந்த நாட்டை உருவாக்கிய மக்களுக்கு நாட்டுரிமை இல்லை. மண்ணுரிமை கிடையாது. சம உரிமை இல்லை. மொழி உரிமை இல்லை. பிறப்புரிமை இல்லை”

“தேயிலையாரே.....இது என்ன இல்லை படலம் நீண்டு கொண்டே போகிறது. பிசாசுகளுக்குக் கூட ஈவு இரக்கம்

இருப்பதாக என் அம்மா சொல்லியிருக்கிறாளே, இந்த நாட்டில் அன்புடைய மனிதர்கள் இல்லையா? அல்லது இருதயமே இல்லாத மனிதர்கள் தான் இருக்கிறார்களா!”

“சொஞ்சம் பொறு சிட்டு. எங்களை வாழ வைத்தவர்களுக்குப் பெரும் அநீதியைச் செய்துவிட்டன இந்த நாட்டு அரசுகள். நாடறநறவர்களேன ஏளனப்படுத்தி அவர்களைத் தரத்துவதில் ஏது நீதி? ஏது நியாயம்?”

“இனிமேல் எம்மை வாழ வைப்பவர் யார்.. எமக்கு முடிவுகாலம் வந்துவிட்டதோ? உண்மை உறவுமிக்கத் தளிக்க கரங்களின் தழுவல்களில் எனது இனத்தவர் இன்புற்று இனித்திருந்த காலம் எங்கே? இன்றோ வாழ முடியாமல் துயரத்தால் ஏக்கப் பெருமூச்சு விடுகிறோம்”

தேயிலைச் செடியின் இதயக் குமுறலைக் கேட்ட சிட்டு கண்கலங்கியது. அது தேயிலையை நோக்கி ஆறுதல் கூறத் தொடங்கியது.

“தேயிலையாரே,

“உம்மையும் உம் இனத்தையும் வாழ வைத்தவர்கள் கூட உமது வளர்ச்சியால் தான் இந்த நாட்டையே பொன் கொழித்திடச் செய்தார்கள். உங்கள் இனத்தை அவர்கள் நேசித்தார்கள். அவர்களை நீங்கள் நேசித்தீர்கள். உறவு

அழியாதது.”

“உங்களை வாழவை வத்தவர்கள் இன்று போய்க்கொண்டிருக்கிறார்கள். நீங்கள் வாழவைத்த இந்த நாடும் மீண்டும் காடாகிப்படருகிறது. ஆயினும் வளரும் உலகச்சமுதாயத்தை சட்டங்களால் கட்டுப்படுத்திவிடலாம் என்று நினைப்பது வெறும் கனவாகிப்போகலாமல்லவா” என்றது சிட்டு.

“உண்மைதான் சிட்டு... மீண்டும் ஒரு நாள் புலரும்; அப்போது அன்புக்கரங்கள் பல எமது தளிர்க்கொழுந்துகளைப்பறித்து எம்மை வளர்க்கும். இந்த நாட்டையும் வளர்க்கும். அந்தக் கரங்கள் எம்மை வாழ்வித்த பாரம்பரியத்தின் கரங்க

ளாகவே இருந்திடப்போமா அல்லது.....”

“தேயிலையாரே... ஏங்காதீர்... விஞ்ஞான உலகம் உம்மை மறந்துவிடவில்லை. எதிர்காலத்தில் உமது இனத்திற்குப் புதிய மலர்ச்சி ஏற்படலாம் புது வாழ்வு புத்திடலாம்... தேநீருக்காக மட்டும் உபயோகிக்கப்பட்ட உமது இனத்தை வேறு பல உபயோகங்களுக்காகப் பயன் படுத்தக் கண்டுபிடித்து விடுவார்கள். அப்போது நீர் விரும்புவது போல் உமது இனத்தை வளர்த்தவர்களின் பாரம்பரியமே உமக்கு கதியளிப்பார்கள்” என்று கூறி விடைபெற்று சிட்டாகப் பறந்தது அந்தச் சிட்டு.

உங்களுக்குத் தெரியுமா ?

★ நவீன குடியரசு அமைப்புச் சட்ட விதிகளில் இலங்கையில் தமிழ் பேசிடும், தமிழர் இனம் ஒன்று இருக்கிறது என்றும், அதன் மொழி, கலை, பண்பாடுகள் பாதுகாத்திடப்படும் என்ற குறிப்பெதுவுமே இல்லை. இதுதான் சமர்தர்ம

சோஷலிசக் குடியரசு என்று கூப்பாடு போடும் பதவி வெறியர்களுக்குக் காலந்தான் பதில் சொல்ல வேண்டும். கண்ணிருந்தும் குருடாக நடித்திடும் போலிகள்தான் இலங்கையின் நவீன குடியரசு அமைப்புச் சட்டங்களை ஆதரிக்கிறார்கள்; என்னே கொடுமை!

செய்திக் கடிதம்

இலங்கை - இந்திய பிரச்சனை

தமிழ் நாட்டுக்குக் குடிபெயர்ந்து செல்வதைக் குறிப்பிட்ட காலத்துள் நிறைவேற்றிவிட்டால் எஞ்சியிருப்போர் தேசிய மக்களாக நாட்டின் அரசியலில் முக்கிய பங்கு பெறமுடியும் என்பதும் அதற்கேற்ப குடியேறுவோருக்கு வசதி வாய்ப்புக்களை அளித்திடும் திட்டங்களை அமைத்திடவேண்டும் என்பதும் எமது சங்கத்தின் கருத்தாகும். அல்லவெனில் குடிபெயர்ந்து செல்வோரின் தொகை குறைவதுடன் குடிபெயர்ந்து போக விரும்புவோரும் தமது பயணத்தைத் தாமதித்திட நேரிடும்.

இந்தியப் பிரதமர் திருமதி இந்திராகாந்தி இலங்கைப் பிரதமருடன் பேச்சுவார்த்தை நடாத்திய போது இந்திய வம்சாவளியினர் எந்தத்தேசத்துப் பிரஜையாகிட விரும்புகின்றனரோ அதன்படியே தீர்வுகாண வேண்டுமென இலங்கைப் பிரதமரை வலியுறுத்திட எமது சங்கம் கோரியது.

ஒப்பந்தப்படி 525,000 பேர் இந்திய உரிமை கோரிட வேண்டும். ஆனால் 400,000 பேர்மட்டுமே இந்திய உரிமை கோரினர். ஏனைய நாடற்றவர்களை ஏப்ரில் 30, 1979ல் எவ்வளவு தொகையானாலும் ஏற்பது இலங்கையின் பொறுப்பு. இந்திய அரசு நல்லெண்ணம் காரணமாக ஏப்ரில் 30, 1970க்கு முன் விண்ணப்பித்த தொகையினரை மட்டும் ஏற்க விரும்புகிறது. எஞ்சியுள்ள 1500,00 பேரையும் பங்குபேடுவது இனிமேல் முடியாது. காரணம் இலங்கையில் உரிமை கோரி 625,000 பேர் விண்ணப்பித்துள்ளனர். இந்த எண்ணத்தைப் பலாத்கார நடவடிக்கைகளால் மறைமுகமாக நசுக்கிட இலங்கை முயல்கிறது.

இந்தியா பதிவு ஏட்டைத் திறக்கக் கூடாது என்பதும் எமது நோக்காகும். பதிவேடு திறக்கப்பட்டால் இலங்கை உரிமை கோரியவர்களை மறைமுக பலாத்காரத்தாலும், கொடுமைகளாலும் இந்தியப் பிரஜைகளாக்கிட இலங்கை அரசு சதிசெய்யலாம்.

உரிமைக்குரல்கள் பல எழுப்பியும் பதிவுப்பிரஜையானவர்களைக் கூட இலங்கை வெறுப்புக் கண்ணோடு பார்க்கிறது. அவர்கள் உத்தியோகம், கல்வி முதலியன பெற முடியாதபடி அந்த

ரங்கமாகவே மடக்கிட முயல்கிறது. இது ஒப்பந்தத்தின் அடிப்படை நியதிகளை மீறுவதாகும்.

இப்படியான கெடுபிடிகளை இலங்கை அரசு மேற்கொள்ளா திருந்திட திருமதி. இந்திராகாந்த் இலங்கைப் பிரதமரிடம் உறுதியான உத்தரவாதத்தைப் பெற வேண்டுமெனவும் தொ.தே.ச வற்புறுத்தியது.

மாதச் சம்பளக் கோரிக்கையை தொ. தே. ச. முதலில் எழுப்பியது. அந்தக் கோரிக்கையை கேலியாகக் கருதினர் பலர். இப்போது மாதச்சம்பள கோரிக்கைதான் நாட்டில் முக்கியத்துவம் பெற்றுவிட்டது.

தொ. தே. ச. பொறுப்பாளர் திரு. சி. வி. வேலுப்பிள்ளை அவர்கள் தொழிலாளரின் மாதச் சம்பள கோரிக்கையை, தொழிற்சங்கங்களின் சார்பில் பிரதமரிடம் எடுத்துரைத்தார்.

ரூபா 142/90 மாதச் சம்பளமாக வேண்டுமென தொ. தே. ச. பிரச்சாரம் செய்து அரசாங்கத்தையும் வலியுறுத்தியது. 1965 விருந்து 5030 இலட்சம் இருத்தல் தேயிலை ஏற்றுமதி செய்யப்பட்டதாயினும் கடந்த 3 ஆண்டுகளாகவும், 1972 லும், தேயிலை ஏற்றுமதியில் 4700 இலட்சம் இருத்தல் வீழ்ச்சியடைந்ததாலும், தொழிலாளரின் சம்பள வெட்டில் நபருக்கு ரூபா 33/88 வீதம் ஆண்களின் சம்பளத்திலிருந்து 6 ஆண்டுகளாக தோட்ட முதலாளிகள் ரூபா 2439,36 வீதம் பெற்றுள்ளனர். அந்தப்பணத்தினால் தோட்ட நிர்வாகம் நடத்தப்படுகிறது.

இந்தத் திட்டமிட்ட சதி காரணமாகத் தேயிலைத் தொழில் பாதிக்கப்பட்டுள்ளது. அரசாங்கம் தோட்ட முதலாளிகளை மாதச் சம்பளம் கொடுக்குமாறு நிர்பந்திக்காவிட்டால் தோட்டங்கள் பாழடைந்து போகலாம்.

தோட்டச் சுவீகரிப்பு

1946ல் உருவவள்ளித் தோட்டத்தை அரசு உடைமையாக்கித் தொழிலாளர்களை வெளியேற்றியது. இதனால் பாரதூரமான விளைவுகள் ஏற்பட்டன.

இப்போது 25 ஆண்டுகளின் பின் 13 தோட்டங்களை அரசுடைமையாக்கியுள்ளது. இதனால் 10,000 தொழிலாளரின் தலைவிதி ஊசலாடுகிறது.

இந்த மக்களின் சேவைக்காலப் பணத்தைக் கொடுக்குமாறு தொ. தே. ச. கேட்டது. திரு. சி. வி. வேலுப்பிள்ளை அவர்கள் தொழில் ஆணையாளரிடம் இது பற்றிக் கூறும்போது, தோட்டச் சுவீகரிப்பால் எத்தனையோ இன்னல்கள் ஏற்பட்டிருப்பினும், அவைகளில் கவனஞ் செலுத்தினால் வகுப்பு வாதத்தைத் தூண்டும் அரசாங்கத்தின் போக்கினைக் கிளருவதாகுமாதலால் தோட்டத்துத் தொழிலாளருக்கு தொழில் உத்தரவாதமும், ஒற்றுமை அமைதிகளுக்குப் பங்கம் ஏற்படாமலும் ஆவன செய்திட கேட்டுக் கொண்டார். ஆணையாளரும் தோட்டமக்கள் வெளியேற்றப்பட மாட்டார்கள் என வாக்குறுதி செய்திருப்பினும், பல தடவைகளில் வேலை நீக்கங்களும் வெளியேற்றங்களும் ஏற்பட்ட வண்ணமுள்ளன.

அரசாங்கத்தில் தொழிற்சங்கத் தலைவர்கள் நால்வர் அமைச்சராக இருப்பதால் தொழிலாளர் நலன் கவனிக்கப்படும் என்ற நம்பிக்கையில் கூட்டுக் கமிட்டியின் சார்பில் திரு. சி. வி. வேலுப்பிள்ளை அவர்கள் ஒரு மகஜரை பிரதமரிடம் அளித்தார். அதைக் கவனிப்பதாகக் கூறிய பிரதமர் இது வரை அறிக்கை எதுவும் வெளியிடவில்லை.

விவசாய அமைச்சரோ சுவீகரிக்கப்பட்ட தோட்டங்களிலிருந்து ஒரு தொழிலாளி கூட வெளியேற்றப்படவில்லை என வீணான ஜம்பச் சவால் விட்டிருக்கிறார். இந்தச் சவாலுக்குப் பதிலாக மாத்தளை மாவட்டத்தைச் சேர்ந்த ரக்ஸ்ஸாளை, அம்பலாவத்தை ஆகிய தோட்டங்களில் வேலை நீக்கமும், இடநீக்கமும், செய்யப்பட்ட நாற்றுக் கணக்கான இந்திய வம்சாவளித் தமிழர்களின் பட்டியலை தொழிலாளர் தேசிய சங்கம் அந்த அமைச்சருக்கு அனுப்பியுள்ளது.

இப்படியாகச் சொல்லும் செயலும் வேறுபட்ட வகையில் அரசாங்கம் மலையகத் தமிழ்த் தொழிலாளர்களுக்கு இடையூறுகள் செய்து அவர்களை இலங்கையை வெறுத்து வலிந்து நாட்டை விட்டுப் போகச் செய்திடும் சூழ்ச்சியாகவே தோட்ட சுவீகரிப்பு நடப்பதாகக் கூற இடமிருக்கிறது.

உணவு உற்பத்தி

தேயிலைத் தோட்டங்களில் முதலில் வேலைக்குச் சேர்ந்த போது அவர்கள் வீட்டுத் தோட்டம் செய்யவும், ஆடுகள் வளர்க்கவும் சட்டம் உண்டாக்கப்பட்டது.

சென்ற 30 ஆண்டுகளாக ஆடு வளர்த்ததற்கும், வீட்டுத் தோட்டத்திற்கு நிலத்தைச் சிறிது கூடுதலாக உபயோகித்ததற்கும் நூற்றுக் கணக்கானவர்கள் வேலை நீக்கம் செய்யப்பட்டுள்ளனர். தொழிற் சங்கங்கள் இதற்குரிய சட்டத்தை மறந்து விட்டதே நடவடிக்கை எடுக்காத காரணமாகும்.

ஒவ்வொரு குடும்பத்திற்கும் 1/8 ஏக்கர் வீட்டுத் தோட்டம் செய்வதற்கு தொ. தே. ச. கேட்பது புதுமையாகக் கருதப்படுகிறது. முதலாளிகள் சங்கத்திடம் வீட்டுத் தோட்டத்திற்கு நிலம் வழங்கி வேலையற்றோரின் ப்ரச்சினைகளைத் தீர்த்திட முயற்சித்தும் அதை முதலாளிகளின் சங்கம் கவனிக்கவில்லை.

தொடர்ந்து பிரதமரின் உணவு உற்பத்திக் குரல் கேட்டதும் சந்தர்ப்பத்தை வழுவவிடாமல் அமைச்சர்கள் ஃபினிக்ஸ் டயஸ் பண்டாரநாயக்கா, கொல்வின் ஆர் டி. சில்வா ஆகியோரிடம், தொ. தே. ச. ஒரு மகஜரை அளித்தது.

1. தோட்டங்களிலுள்ள வெற்று நிலங்களில் பயிரிடுவதற்கு விதைகளையும், தாவரக் கன்றுகளையும் விவசாய உத்தியோகத்தரின் உதவியையும் தோட்ட நிர்வாகம் அளித்தல்.
2. 25 ஏக்கர் வெற்று நிலமுள்ள தோட்டத்தில் வாவிபர்களை வேலைக்கமர்த்தி விவசாய உத்தியோகத்தரின் உதவியுடன் பயிரிடல்.
3. மூடப்பட்ட அல்லது கவனிக்கப்படாத தோட்டங்களில் கூட்டுறவு பண்ணைகளை அரசாங்கம் திறத்தல்.

இது பற்றி கைத் தொழில் அமைச்சின் காரியதரிசி பதில் கூறியபோது இந்தத் திட்டத்தை அரசு மூன்றாண்டுகளுக்கு நடத்த விரும்புவதாகவும் நிலங்களுக்குப் பர்மிட்டுகள் கொடுத்து நிலம் கை மாறாதிருந்திட ஆவன செய்யப்படுமென்றும் கூறியது கவனத்திற்குரியதாகும். தொ. தே. சங்கத்தின் முயற்சி வெற்றியளிக்கலாம் என நம்புவோமாக.

மாவலிச்சித்தர் புதில்

மாவலியில், மாவலிச்சித்தர் வாசகரின் கேள்விகளுக்குப் பதில் கூறுகிறார் அடுத்த இதழில்.

மாவலிச் சித்தரிடம் கேள்வி கேட்டு எழுதுகிறவர்கள் ஒன்று அல்லது இரண்டு கேள்விகள் மட்டும் தபாலட்டையில் தெளிவாக எழுதி கீழ்க்காணும் முகவரி கூப்பனை ஒட்டி அனுப்ப வேண்டும். முகவரி கூப்பன் ஒட்டாத தபால் அட்டைகள் கவனிக்கப்படமாட்டாது.

?

“மாவலிச் சித்தர்”
அறை 1, மாடி 2,
ஃபேவரிட் கட்டிடம்,
காலி வீதி,
கொழும்பு-3.

?

மாவலியில் எழுத விரும்புவோர் இரண்டு பக்கம் ஃபுல்ஸ்கேப்பில் அடங்கும் வகையில் தெளிவாக எழுதியனுப்பவும் ஃபுல்ஸ்கேப்பில் இரு புறமும் எழுதக் கூடாது.

“மாவலி”

விளம்பர விபரம்

அட்டை ஆர்ட் கவர்

முன் உட்புறம் —	1 கலர்—100/-
முன் உட்புறம் —	3 கலர்—125/-
பின் உட்புறம் —	1 கலர்—100 -
பின் உட்புறம் —	3 கலர்—125/-
பின் வெளிப்புறம் —	1 கலர்—125 -
பின் வெளிப்புறம் —	3 கலர்—150/-
உள்ளே முழுபக்கம் —	75/-
„ அரை பக்கம் —	50/-
„ காற் பக்கம் —	35/-

புலொக்குகள், பிசைன்கள் செய்வதானால் தனியே பணம் செலுத்தப்பட வேண்டும்.

விபரங்களுக்கு:-

நீர்வாசி,
“மாவலி”
அறை 1, மாடி 2,
ஃபேவரிட் கட்டிடம்,
காலி வீதி, கொழும்பு-3

தொலைபேசி: 88538

மாவலி பிரதி விலை சதம் -/50.

கவர்ச்சிகரமான
தங்க
நகைகளுக்கும்

இன்றே விஜயம் செய்யுங்கள்.

டைமா
ஜுவலர்ஸ்

47 செட்டியார் தெரு

கொழும்பு-11

தொலை பேசி: 20875